

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.06.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адв. Горан Петронијевић, Ненад Војновић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лаковић није присутан, Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља уместо Татомира Лековића?

АДВ. НЕНАД ВОЈНОВИЋ: Адв. Ненад Војновић као јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу, да ли сте сагласни? Ко се јавља уместо Милана Бирмана?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Договорио сам се ја са колегом Бирманом, ја ћу га данас мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Нишавић Милорад је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв. Ненад Војновић.

Оптужени Петковић Зоран је сагласан да га на данашњем главном претресу брани адв. Палибрк.

Присутан је и пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

Присутан је и сведок Обрад Стевановић и Божидар Делић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице, ја бих Вас замолио између 11 и пола 1 нећу бити на претресу, морам да изађем па ће ме мењати колега Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас сведока Обрада Стевановића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Ја мислим да сте мене изоставили.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је присутан и Фолић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стевановићу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

НАСТАВАК САСЛУШАЊА **СВЕДОКА ОБРАДА СТЕВАНОВИЋА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, сва она упозорења од јуче важе и данас – да сте дужни да говорите истину, све сте разумели, није потребно да Вам понављам упозорења?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што кренемо на питања, ја бих морала још да Вам поставим пар питања ради одређених разјашњења.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тиче се ове заједничке команде. Остало ми је овако баш нејасно, Ви сте јуче говорили да је та заједничка команда у ствари један несретан термин?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није имао никакву командну улогу, само да је било окупљања људи из врха војске, полиције, је ли тако и размене информација а да је заповест у ствари документ Приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да. Сва документа до којих сам ја дошао, а која су потписана и по којима су изведене акције, дакле, која су реализована су документа Приштинског корпуса потписана од стране команданта Приштинског корпуса и лица које има право да потпише такав документ. Видео сам додуше бар две, три заповести са заглављем заједничке команде непотписане, нисам никад успео да утврдим да ли су оне реализоване, да ли је било ко по њима поступао, дакле, као чињеница постоје, али ја у вези са њима и свега што ја знам тврдим да је то неко урадио неспретно у Приштинском корпусу самовољно дајући тај назив заједничка команда некеме за кога ја не знам да представља такав орган. Дакле, такође знам да је у комуникацију, у препис неким записницама помињан тај термин заједничка команда. Ја сам само тумачио да је онај ко је творац тих докумената те скупове тако назвао. Дакле, неспорно је да је било састанака скоро свакодневно, пре свега 1998. године. Током рата они су скоро, ја се не сећам неког састанка тог типа као што је било 1998. Дакле, ја лично мислим да онај ко помиње тај термин у својим папирима он је самовољно дефинисао те састанке као заједничку команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам само предочити. Ја сам Вам јуче предочила опт. Митровић Радослав онда је он рекао да је примио сва, значи задатак и документа и све у тој здруженој команди, да је био присутан и Божидар Делић и он је објаснио тачно где се налазила та здружена команда, да је то било у хотелу «Гранд» испод нивоа земље. Међутим, он даље објашњава што се тиче те здружене команде, дакле, говори о здруженој команди да је формирана и да је дејствовала и 1998. и 1999. године, дакле и 1999. године и да је та здружена команда имала за циљ да увеже садејство ради мањих губитака, ради заједничких активности, али није имала циљ потчињавања и претпочињавања. Дакле, он говори да задатак прима од те здружене команде и објашњава све о здруженој

команди и кад је била формирана. Међутим, Коњиковац Стојан. Ви знате ко је Коњиковац Стојан?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам, не знам га лично али знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је такође говорио, сад ћу Вам рећи, зато ми остаје нејасно све ово што говорите. Каже: «Наредбу за извршење ове команде добили смо од заједничке команде за Косово и Метохију која је лоцирана у Приштини. На том састанку био је његов претпостављени старешина, командант бригаде и у то време пуковник Божидар Делић те је примио задатке у име њихове бригаде». Дакле, и даље говори о томе да се задаци примају од те заједничке команде. И сад говори ко све учествује у томе. Каже: «При подели задатака присуствује командант, начелник штаба, начелник Одсека за оперативне послове, помоћници команданта за обавештајне и извиђачке послове, безбедност итд.» Даље, Ђуричић Милан такође говори о заједничкој команди. Сад ћу Вам тачно рећи шта је он изјавио. Каже план је сачињавао онај ко добије наредбу од начелника секретаријата, мада се ти планови у време рата нису сачињавали у секретаријату већу заједничкој команди која је била у Приштини. Па даље каже план штаба Приштине, здруженог штаба војске и полиције, па они цртају карту, одређују распоред чета из којих ће праваца кренути и да Вам даље не предочавам. Дакле, спомиње се, не како Ви кажете «несрећан термин заједничка или здружена команда», спомиње се заједничка команда која постоји где се примају задаци и након тога да се позивају одређене старешине и да се ти задаци даље расподељује како и шта у којој форми треба извршити. Међутим, оно што сам ја Вама јуче рекла ми у списима имамо документацију коју смо добили од Војно безбедносне агенције где тачно имамо и наређења и заповести и заједничке команде и Приштинског корпуса, дакле одвојено, Приштински корпус, заједничка команда. Ја ћу Вас замолити да Ви те заповести погледате али пошто сва та документа носе назив «строго поверљиво» и да то представља тајну, ја ћу онда морати у том смислу да искључим јавност за то једно краће време да би Ви погледали, да би Ви уопште прокоментарисали да ли сте имали прилике да видите тако неку заповест и да би наравно ми сви овде учесници који су још у поступку погледали те заповести. Разумете да би ипак нека разјашњења добили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Разумео сам, али ако дозволите да не заборавимо, можда би требао сад да кажем само две, три реченице. Дакле,

све то што сте прочитали, што је рекао Митровић, Коњиковац и не знам ко још, је скоро стопостотно тачно изузев помињања тог појма који је очигледно поменут у контексту њиховог личног схватања а који је произашао из чињенице да се у папирима заиста помиње заједничка команда. Дакле, логично је када неко прими документ у коме пише да је заједничка команда да онда даље у наставку увек користи тај термин заједничка команда. Дакле, ја не спорим да су примали такве заповести и наређења. Не спорим где су их примали. Не спорим како су са њима даље поступали. Ја само тврдим да је реч о томе да ја тај термин схватам на један начин, а они на други. Логично је да они нису имали разлога да нешто сумњају па да то проверавају, а ја јесам имао разлога па сам проверавајући то утврдио да нигде не постоји никакав акт о формирању било какве заједничке команде јер сам ја лично сматрао да је важно да проверим да ли сам ја у заблуди или нисам. Дакле, ја да нисам проверавао ја би такође рекао да ме неко негде пита по чијем наређењу сте то изводили, кад бих видео такав документ па рекао бих по заједничкој команди, али при том не бих могао да објасним која је то заједничка команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али говори тачно ко чини ту заједничку команду, ко присуствује, наравно не по именице али говори да је то врх.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он говори ко је био ту када је он примио документ, а тај документ у наслову носи име заједничка команда, он из тога просто закључује да ти људи који су ту чине ту заједничку команду, али он при том нема никакав доказ да је та команда формирана, он нигде није чуо ко је командант па шта је суштина. Свака команда је колективни орган руковођења али на челу сваке команде се налази командант као појединац, не могу да буду два команданта никако. Дакле, постојање команде без постојања команданта је немогуће, то теоријски је немогуће и фактички а заповест је како сам јуче рекао акт појединца а не акт колективног органа. Дакле, не постоји заповест која се завршава именом колективног органа као што је суд, у заглављу је суд, али пресуду потписује судије а не пише Окружни суд, мислим да мало будем илустративан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ми баш овде имамо заповест заједничке команде?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно у заглављу, али заједничку команду у потпису представља командант заједничке команде. Ево ја вам

предлажем, мислим ако имам право на то да питате људе који су то изјавили ко је био командант. Знате команда то је 50 људи, али 50 људи предводи један човек као што је председник суда, командир полицијске станице и он потписује документа, Приштински корпус кад кажем тачно се зна ко је командант, ко је начелник штаба, ко је на којој функцији, команда мора да буде структурно уређена од команданта до помоћника за персоналне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, Ви не оспоравате уопште постојање тих заповести где стоји у заглављу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не оспоравам, само оспоравам постојање командног органа под називом заједничка команда упркос томе што је логично да нека заједничка команда тог типа постоји када се на задатку ангажују исти људи и то је вероватно био логички разлог да људи потпуно схвате да постоји нека заједничка команда не улазећи у то да она заиста постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми само ово, да ли добро схвата, ако је рецимо донета заповест од стране војног корпуса да ли сада пошто се спомиње та заједничка команда, да ли сада на том неком заједничком састанку јер је активирана и полиција значи у садејству са полицијом треба да се изврши задатак, да ли то онда значи војни корпус је направио план, задатак, наредбу за извршење тог задатка и након свега тога састају се представници полиције, представници полиције, представници војске и креће се у реализацију тог задатка који је дао заправо војни корпус. Да ли је то то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Апсолутно тако уз једну напомену. Чак и пре него се потпише та заповест окупе се представници и једног и другог органа да би координирали припрему заповести. Дакле, када начелник штаба Приштинског корпуса припрема заповест за наредну операцију он обавезно позове неког из полиције и каже молим вас дођите спремамо заповест, спремамо план. Зашто му је то потребно? Па да би му овај из полиције рекао моја јединица, први одред ми је на тој локацији, други ми је на тој, трећи ми је на тој, а овај ће да каже треба ми једна ваша јединица на овом правцу а овај из полиције каже за тај правац ми је најпогоднија та јединица јер је она позиционирана ту и ту, то је оно што сам јуче причао један од видова координације. Кад они то издоговарају овај из полиције се

враћа у своје место, овај из војске направи то, кад то направи позове човека из полиције и каже дођите да узмете заповест и за ваше јединице итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још ово да Вас питам. Сад ме још ово интересује. Шта је у свему томе штаб МУП-а на Косову и Метохији, дакле штаб МУП-а у Приштини везано за реализацију сад тог задатка. Дакле, имамо задатак који даје војни корпус, имамо садејство војске и полиције, договор, шта представља штаб МУП-а, да ли он сад издаје неку наредбу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Штаб МУП-а у конкретној ситуацији о којој сам до сада причао практично сада служи да дистрибуира те заповести јер се оне, ниједна од њих не гласи штаб МУП-а ако пажљиво погледате све од њих, него свака од њих се односи на неку од одреда Посебних јединица полиције. Штаб МУП-а у принципу преузме те наредбе и доставља их тим командантима одреда, са њима направи састанак или самостално или заједно са војском, проуче тај задатак, виде шта је неопходно од материјалних, људских и других ресурса да се он изврши квалитетно, изврше се одређене припреме и чека се тренутак када акција почиње. Пре него што почне акција морају се јединице довести у маршевском поретку на полазну линију која је уцртана и дефинисана том заповешћу и одлуком која је приказана на карти. Не знам да ли гласно причам, имам утисак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло јасно. Мислим нема онда потребе да искључујемо јавност ако се не оспорава ни та заповест.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас председнице већа, ја сам јуче убрзо. Прво ова документа која Ви сад по наслову читате сведоку су јавна документа и ја не могу да схватим тог од кога сте Ви добили да је написао да то треба тајно да се употребљава јер су она већ јавно употребљавана у другим поступцима. Да употребљавана јавно чак има и књига је изашла цела са транскриптима да су све те наредбе поменуте без изузетка и садржај тих наредби и одговори појединих лица, између осталог и овог сведока овде данас саслушаног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја разумем, али овде искључиво пише «службена тајна, строго поверљиво».

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И то нам указује како се односе поједини органи ове државе према суду да докази који су јавно извођени у другим поступцима нама дођу овде да треба да их изводимо тајно. Можемо ми тајно да их изводимо али мислим да за то нема разлога и да то није у реду и

у тим доказима нема ништа тајно, ништа се тајно него шта је била наредба и ко је требао да изврши и како, не видим шта може да буде, шта откривамо ту, шта ми то откривамо а други могу то да откривају, само наш суд не може да открива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете питања. Изволите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могао бих само ако дозволите, да потврдим чињеницу да сам ја у сведочењу пред Хашким трибуналом користио бар 10 заповести и 10 карата са распоредом јединица на јавној седници, дакле ако Вам то нешто значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања. Ја морам још да вам причитам тај допис који смо добили од Војно безбедносне агенције. Каже: «Напомињемо да је документација коју вам достављамо у прилогу степенована као војна тајна, строго поверљиво», а ја разумем Ваш коментар, али ја морам да вам предочим оно што стоји.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих само замолила да нам сведок објасни. Он је јуче говорио кад је помињао Пусто Село, кад је помињао Језерце, Шајковац, увек говорио «ми, ми смо то изнели, ми смо ухапсили, ми смо судили», па с обзиром да је он нама овде говорио да је он био у својству високог функционера који пружа стручну помоћ. Само да нам објасни у ком то својству он је у тим предњим случајевима које он помиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То као пример кад сте наводили да сте у неким случајевима поступали.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже стручно је ангажован.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тада сам користио заменицу, мислио сам на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и ја схватила.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ми полиција у општем смислу. Наравно, у томе што сам помињао није учествовала само полиција јер када смо причали о координацији она је подразумевала и укључивање других органа сагласно њиховим законским надлежностима.

НАТАША КАНДИЋ: Али опет мени остаје нејасно. Он као неко ко је задужен за пружање стручне помоћи одакле он у овим предметима, одакле њему сазнање само у вези с овим предметима које помиње. Да ли он има сазнање о неким другим догађајима и случајевима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде одговорите и на то питање, толико је небитно али?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја причам о предметима о којима знам. Ја не могу да причам о предметима о којима не знам и то је прост разлог, не може простији бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам разумела.

НАТАША КАНДИЋ: И само можда једно разјашњење. Она шема коју сам видела то је опште познато, она се користи у свим поступцима пред Хагом, то је једна схема из књиге «По наређењу Human Rights Watch» и користи се у Хагу и нема никакве грешке горе што стоји Министарство унутрашњих послова па почиње са функцијама на савезном нивоу зато што је приказ дефакто стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Молим Вас сад смо дошли на прави терен. Јуче сте презентирали нешто сведоку што није предложио тужилац, што није предложила одбрана и што суд није прихватио а он је тражио а што причам на основу увида у списе и преглед целе документације од јучерашњих до данашњих претреса. Неко значи ставља у спис документ на илегалан начин јер то није документ који се у спису налази на било који од ова три начина која сам рекао. Значи није га тужилац доставио, није га одбрана предложила и доставила нити га је суд тражио. Поставља се питање како се то нашло у спису и уопште како може да се не зна аутор и како може да се не зна начин на који је прибављен а да се презентира сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што се налази у судском спису то се налази у спису. Како, на који начин нема, то је тачно не стоји пропратни акт па нам је достављено од стране тог и тог, то нема. Ја сам питала тужиоца не може да се изјасни али мене је интересовало да видим та шема да ли ћете Ви рећи јесте то је у то време био такав распоред. Разумете? Дакле, Ви ћете рећи није то уопште како сте објаснили.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не судија то нема везе са сведоком, то има однос ван већа и извођења доказа и интегритета овог поступка. Не може да се каже да се нешто налази у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налази се у судском спису.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Јер не може да се нађе јер Ви нисте тражили, тужилац није поднео, одбрана, пуномоћници оштећених нису то поднели, шта то значи налази се у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То егзистира у судском спису.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините то ништа не значи егзистира у судском спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђићу седите, објаснили сте нећемо се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Долазимо опет на терен питања да ли ово веће води поступак на непристрасан начин или употребљава доказе који нису у складу са ЗКП-ом прибављени а камоли изведени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете сести. Изволите? Да ли имате још питања? Изволите да ли одбрана има питања?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, у потпуности подржавам колегу Ђурђића у примедби да оно што сам јуче рекао да не понављам. Остајем при томе, дакле сматрам да је одбрана потпуно у праву у том правцу. Ви можете извести доказ по службеној дужности и као предлог, али о томе мора постојати траг и извор доказа и ништа друго и то је пред свим судовима света исто, на исти начин, да не причам о неким аномалијама Хашког трибунала итд. Дакле, питање за сведока. Господине Стевановићу Ви сте јуче нагласили да познајете овде окр. Митровића, да га познајете и лично и службено. Какав је он као официр био, дакле говорим само о том службеном делу, не о Вашем неком личном односу, какав је он као официр по вашим мерилима, критеријумима, некога ко обавља неку тако озбиљну функцију команданта једног одреда ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па на то питање наравно могу да одговорим чак и детаљније. Дакле, ја већ сам рекао познајем господина Митровића од средњошколских дана. Наравно познајем га све време његове каријере у полицији и могу сасвим одговорно да тврдим да све што о њему знам, знам да је он један високо моралан, високо професионалан и изузетно стручан полицијски официр. Чињеница да је од завршетка средње полицијске школе, дакле са елементарним основним полицијским знањем напредовао до начелника Одељења унутрашњих послова у Алексинцу и до високих руководећих положаја у СУП-у Ниш као и чињеница да је распоређен на место команданта једног одреда од седам одреда Посебних јединица полиције у Србији, довољно говори о његовим професионалним квалитетима. Да није имао те професионалне квалитете свакако нико не би ни помислио да га предложи за распоређивање и свакако онај ко је надлежан да га расподели не би то учинио. Дакле, најкраће речено ја о њему као професионалцу и као полицијском службенику средњег и високог

ранга мислим све најбоље и просто не могу да верујем да се нашао у ситуацији у којој се нашао.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то обухвата и понашање официра тог ранга по питању законитости рада?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно законитост полиције је елемент број један у кадровској каријери, у професионалној каријери. Законитост је у полицијској професији принцип број један.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, да ли бисмо могли да замолимо режију да се прикаже фотографија она која је најчешће приказана из болнице, шесте беше?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има потребе да сви видимо ту фотографију или?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете му лично само показати ми смо је толико пута видели сви, знамо напамет, нема потребе да иде на.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ово је типична слика, типичан изглед Митровићев каквог га ја знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам управо хтео да Вас питам да ли то што видите на фотографији одговара Вашем сећању?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је апсолутно лик кога се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи, извињавам се да се надовежем на ту фотографију, када је дошао код Вас по Вашем позиву то је било 28. марта ако се сећате који је то био датум, у којој униформи је био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја то стварно не могу да потврдим, рекао сам јуче да су, то је било могуће, биле су могуће једино две варијанте. Дакле, та тегет плава маскирна униформа или та сиво-зелена маскирна униформа са качкетом. Сигурно знам да је скоро увек носио тај прслук. Могао бих сад, пошто имам ову асоцијацију сада ми се мало освежило памћење имам утисак да је он чешће носио ову униформу него ону жуто-сиво-зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, опет морам да се надовежем. Ако по Закону о униформама стоји кад се носи редовна униформа, кад свечана, кад урбана, кад интервентна, је ли тако у интервентним условима ако је била и акција, ако је била борбена активност, па зар би био у тој редовној униформи а не у интервентној?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. У принципу и ово је интервентна само што је ова начелно за урбане услове а она је начелно за

теренске услове. Дакле, правило је заиста да за у оним операцијама о којима сам ја јуче говорио се носи она друга униформа а не ова. Али поуздано знам да је на Косову било доста проблема, јуче сам нешто о томе причао око недостатка униформи, прања униформи, завршена акција, дакле сваки од њих је на Косову и Метохији имао и једну и другу униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што су поједини сведоци говорили о томе да кад је кренула та акција да су се враћали да се пресвуку, да обуку друге униформе за интервентне услове зато Вас питам?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је правило је да се у урбаним условима носи ова, а у овим она, али нека каже због транскрипта.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Правило је да се у интервентним акцијама које се одвијају ван урбаних услова носи сиво, жуто, не сиво, жуто, браон, зелена комбинација а правило је за интервенције по питањима нереда у урбаним условима да се носи ова униформа сиво, тегет, црна.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То говорите за све или само за борбени састав?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: За ове интервентне саставе, значи начелно, али напомињем поново да је било изузетака више због проблема у опремљености него због проблема у дисциплини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то био проблем за једног команданта униформа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то онда био проблем и за команданта да нема униформу ако кажете у интервентним условима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да су сви полицајци на Косову по мом знању, можда сем неких малих изузетака имали и једну и другу. Дакле, у својој опреми на Косову сви су носили и једну и другу и правило је ово, а ова је у принципу коришћена за интервенције, ова ван тих у време одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та плава о којој говорите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, о којој говоримо. И рекао сам јуче да су ову униформу могли користити чешће они људи из територијалних одреда пошто су они били, што би се рекло, секундарни, нису били примарни у опремању.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте често виђали Митровића у том периоду, дакле непосредно пред рата, почетак рата, у току рата итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па значи ја сам га виђао или на састанцима у штабу у Приштини или када сам ја посећивао Призрен. Дакле, када је он долазио у Приштину скоро да се није десио случај да се нисмо видели иако сам ја тамо био и када сам ја одлазио у Призрен а он је тамо био обавезно смо се виђали, а то је могло бити 1998. године нешто чешће, у току рата нешто ређе, ту чак нисам сигуран мислим да сам рекао јуче да сам сигуран да сам био једном, можда и два, можда и три пута, свакако више од тога не и рекао сам јуче где смо се виђали, на једној мени у овом тренутку, неодређеној локацији али знам да је то био угоститељски објекат, приземни, са неком баштом и тако, јер то је просто било погодно место због маскирања од авио напада.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих Вас молио само да још једном употребите цвикере као помагало, погледајте и обратите пажњу на фризуру, односно облик косе Митровића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је Митровић, носи тај раздељак, сад не знам на којој страни и како је, али знам за раздељак.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте га у тим виђањима видели са некаквом другачијом фризуром, кратко ошишаном или било каквом другом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јуче сам рекао да не могу прецизно да се сетим, значи мислим да кратко ошишан није никада био, то не могу, мада је било појединаца који су се кратко шишали. Јуче сам рекао чешћи је био случај да су људи запуштени са дужом косом, често са брадом.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сте Ви говорили о акцијама то је нешто сасвим друго него говоримо о Митровићу конкретно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А ређе кратко ошишан. Било је и оних који су потпуно, определили су једноставно да тај проблем реше тако што ће се шишати кратко али мислим да Митровић никад није био кратко ошишан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте виђали у униформе које је носио без обзира да ли је то, како кажете та зелена маскирна униформа или ова плава маскирна униформа, да ли сте га и када виђали без чиновова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Исто не могу да будем прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте јуче рекли.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Стварно не могу да будем прецизан. Мислим да је најчешће носио када је било могуће скинути. Постојале су

неке униформе са којих није било могуће скинути чиновне али су они увек били прикривени са овим прслуцима о којима причамо када су ношени. Због тога је најчешћи случај био да се ти чиновници носе на левој страни ту негде где је дугме од овог џепа отприлике и чак је најчешће то дугме коришћено да се тај чин са рамена накачи на то дугме. Наравно, било је различитих варијанти кад се стави прслук онда се то дугме не види итд., али у принципу је чин најчешће ношен. Могло се дешавати да га не понесе неко зато што га је заборавио или да га понесе а да се он не види итд., али у принципу чин је увек ношен.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас питам конкретно за Митровића, значи да ли се сећате, ако имате тај детаљ јер видели сте фотографију и зато Вас питам. Ако се не сећате идемо даље?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је носио чешће него што га није носио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У тим вашим сусретима, кажете Митровић је чешће долазио у Приштину а некад сте се сретали и на терену, односно Ви сте долазили у Призрен итд. Да ли се сећате, говорим о периоду непосредно пред почетак рата и првих дана рата и у току рата? Којим аутомобилом је Митровић, којим аутомобилом се возио и да ли је сам возио? Да ли је имао неког возача, обезбеђење?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја знам да је он имао возача, значи сваки командант одреда је имао возача и скоро сам уверен да је он увек користио возача. Знам поуздано, то сам такође јуче рекао да је сваки командант одреда имао додељен џип за команданта одреда и јуче сам рекао да нажалост нисмо били задовољни с тим, пре свега са бојом, дакле сваки командант одреда је имао бели џип «мицубиши пајеро». Нешто у каснијем периоду вршена је нека замена али и тада смо имали тај «пајеро» са белом бојом, али смо сматрали да је важније да је боље да ту боју имају руководиоци који су ређе у, што би се рекло» фронту и у самој акцији јер су они у принципу на некаквом командном месту него да те беле џипове користе јединице које су практично непосредно у контакту и у борби са терористима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја бих молио само да се покаже једна фотографија, то је она велика фотографија где се налази аутомобил, сведоку да конкретизујем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам само предочила да је Митровић говорио да је он се користио једино белим «нисаном» патролом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће да је «нисан».

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас, имам примедбу на овако предочавање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће да је «нисан», «мицубиши», «пајеро» с почетка сасвим сигурно. У некој каснијој фази знам да смо имали на располагању неке нове стране ципове беле боје сигурно, али нисам сигуран да је баш «нисан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он је баш децидирано рекао да је са полицајцем око 8 сати кренуо службеним возилом којим је био задужен и који је једино користио бели «нисан, патрол».

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Верујем да је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно ја Вам предочавам шта је оптужени рекао, Ви спомињете друго возило па због тога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако већ предочавате сведоку, предочите онда комплетан део исказа опт. Митровића у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не у том делу предочавам да је био задужен.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је објаснио које је аутомобиле у ком периоду користио. Ако говорите о овом аутомобилу онда Вас молим прецизирајте време на које се он изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у јутарњим сатима 26. марта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од фебруара 1999. па надаље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године о томе говоримо, у јутарњим сатима. Он је прецизно рекао у јутарњим сатима 26. марта.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он је претходно користио неке друге аутомобиле и он је објаснио када у којим периодима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, прецизно говорим на страни 26, ради ваше прецизности ево још једном ћу поновити. На страни 26 на главном претресу 02.10.2006. године овако говори: «У јутарњим сатима 26. марта».

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само сте то пропустили, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо се са својим старешинама, командирима, са Коњиковцем и са својим колегом који је рекао да ће бити у Призрену. За то је знао Божидар Делић и каже оптужени са својим возачем Стојановић Љубишом, пратиоцем, Обрадовић Гораном, око 8 сати кренуо службеним

возилом којим је био задужен и које је једино користио белим «нисаном, патрол».

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је та изјава потпуно тачна. Наравно ја нисам могао да се сетим да је «нисан», а тврдим, остајем и даље при томе да је 1998. године «мицубиши пајеро» имао скоро идентичан као овај само по линији што би се рекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нико Вас није питао за 1998. годину него Вас питам сада који користите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, рекао ми је господин која је службена возила користио и зато сам и одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да ли је он користио више возила?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не више једновремено. Користио је 1998. године цип «мицубиши», «пајеро» беле боје. Рекао сам да је у неком периоду касније један број других ципова стране производње такође беле боје додељен команданту, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад сте ми објаснили, након овог предочавања сте објаснили, добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Очигледно да је то возило, дакле ја нисам знао само да је то «нисан» и нисам говорио о времену, не знам погледајте транскрипт, ја сам мислио на 1998. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би Вас питао у 1998. години кад ми судимо знате за шта судимо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам имао примедбу зато што нисте рекли време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, све је јасно, након предочавања сте се кориговали.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте јуче направили једну омашку у предочавању па ћу ја предочити сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву омашку, нема шансе о томе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можемо да проверимо транскрипт да прекинемо претрес да проверимо транскрипт.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим вас нема никакве контрадикције, погледајте транскрипт па ћете видети, дакле ништа нисам рекао нетачно.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само Вас молим кад предочавате предочавајте прецизно и никакав проблем нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно прецизно, врло прецизно, чак вам говорим и страну и дан када је то изјавио. Изволите наставите даље.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не чините Ви ништа злонамерно, не мислим у том правцу него само ако кажете које је време онда кажите које време и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико овде не сведочи о 1997., 1998. години, него сведочи о 1999. години.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судја, цитирате изјаву Митровића нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете Ви сад да полемисхете са мном?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не да полемисхем него кажем, стављам примедбу на такав начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете Ви да ставите примедбу, ја сам предочила.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте поменули датум, нисте поменули време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама јасно о ком периоду Ви сведочите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мени је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сам на самом почетку рекла март 1999. година.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, али мој исказ овај се није односио, односио се на моје сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, појаснили сте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам више пута рекао да не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте, нећемо се више задржавати на томе, изволите даље.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, ја тврдим да је овакав или врло сличан овакав цип имао Митровић, више пута сам рекао да је бели и тврдим да је био и «мицубиши» извесно време, али ја сам више пута рекао да време не могу да прецизирам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Стевановићу, персонално наређење у систему субординације полиције и војске како се издаје – усмено, персонално наређење, како то наређење мора да буде по свом карактеру? Старешина неке преноси и нешто му даје у задатак да учини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наређење претпостављеног руководиоца у полицији може се извести писменим путем и усменим путем. Усмени пут може бити непосредно лицем у лице а може бити преко телефона итд. Такође и писмено може бити преко средстава веза и преко курира непосредно, дакле постоји низ начина, али у основи или је наређење писмено ма како се звало или је наређење усмено ма како се звало. На пример заповест је врста наређења, врста акта наређивања, може бити наредба, може бити наређење, може бити директива, може бити различитих назива аката наређивања.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Без обзира да ли је по форми писмено или усмено наређење, да ли је директно посредно или непосредно, по садржини какво наређење мора да буде по питању јасноће, прецизности и свих осталих ствари који се односе на одређене задатке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, постоје квалитетна наређења по садржају и форми, постоје и неквалитетна. Квалитетно наређење мора да садржи врло јасне задатке по времену, по простору, по циљевима и по извршиоцима. Дакле, наређење се може оценити квалитетним, као потчињени који га прима врло јасно разуме шта му је задатак, са којим људима тај задатак извршава, са којим средствима извршава, у ком простору извршава, ко су му сарадници и шта му је циљ. Наређење може бити нејасно али потчињени има право да тражи разјашњење и да не приступи извршењу док му све не буде јасно и наравно наређење мора бити засновано на закону, мора доносилац наређења мора имати право да га донесе, да га изда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да се вратимо на овај догађај. Ми овде имамо податке да је, Ви нисте били јуче најпрецизнији и не замерамо, нормално времена је много прошло по питању термина, датума неких догађаја. Ми се овде везујемо за неколико догађаја, један од њих је бомбардовање касарне. Овде имамо податке у списима недвосмислено, а из материјалних доказа да је то бомбардовање било 25-ог увече, у неким вечерњим сатима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: 25. марта?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 25. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 1999. године, хвала судија. Уколико дође до страдања, погибије припадника одређене јединице шта је дужност

старешине или непосредно надређеног, да ли мора да оде на лице места, да ли само треба да направи неку белешку, шта је његов задатак, шта би он све требао да учини?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ту постоје просто те две процедуре. Једна је кривичноправна процедура о догађају и јуче сам већ рекао по њој, по обавештењу поступају месно надлежни органи и постоји ова друга командна одговорност да тако кажем и интерна процедура у јединици која у принципу подразумева да се предузму све мере да се спасу угрожени, да се евакуишу погинули и да се омогући ова, условно речено, кривичноправна процедура. Наравно да је природно ако погину два, три, четири човека да то буде један догађај коме ће команда посветити посебну пажњу. Никад се није десило да неко погине на такав начин а да то буде занемарено на било који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надовезаћу се. Ако је старешина на извршењу задатка шта онда оставља све и креће да обезбеди?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он процењује конкретне околности. Ако околности дозвољавају да се приступи овом проблему он ће одлучити шта ће му бити приоритет у конкретном задатку. Сваки руководиоца има заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што је задатак чишћење терена, уништење терористичких група, значи он може све то да напусти, извршење конкретног задатка и да оде да збрињава.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не може се тако рећи. Значи, он одлучује у конкретном случају шта је приоритет, свакако да мора неку пажњу и неке активности усмерити на ово. Да ли ће он сада отићи тамо јер је акција у некаквом застоју или ће послати свог заменика тамо, или ће послати свог помоћника тамо, то је на њему да одлучи. У принципу очекује се када његови људи страдају да се он тамо нађе. То је просто један морални моменат који јача ауторитет руководиоца. Ја сам верујте присуствовао на 50 сахрана усред рата, сматрајући да је то моја дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам питала усред рата него усред акције конкретно. Добро, изволите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, на њему је да то одлучи примерено конкретној ситуацији да ли ће он отићи лично или ће послати некога другог тамо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Стевановићу, говорили сте јуче и о овом доласку Митровића у Приштину. Такође нисте могли да определите, по његовој изјави то је било 28. у поподневним сатима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је бомбардовање било 25, 26-ог, то је реално време. Значи, то је било дан, два, три иза тог догађаја. Да ли је један дан или је два, свакако није више од три јер знам да је то било непосредно иза тога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете, имали сте намеру да га на неки начин изгрдите зашто се налазе припадници његове јединице у објекту одакле је требало да се изместе. Да ли Вам је он дао какво објашњење поводом тога, да ли је било то предмет вашег разговора?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно, можда нисам био детаљан јуче, дакле то је био мој разлог да га позовем да ми објасни како се то могло десити супротно генералном наређењу да се сви изместе из редовних објеката и мислим не могу опет да се сетим прецизно али сам разумео његова објашњења и прихватио да су она разумна и да он није одговоран а колико се сећам суштина је била у следећем да је то била самовоља њихова мимо његовог знања за време док је он био ангажован на некаквим другим важним пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи измештање, измештање људства? Да ли измештање подразумева, постоје стражари испред објекта, да постоје нека материјална средства у објекту, да ли то подразумева?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Измештање из објекта је подразумевало измештање људи и то у врло кратком времену и измештање кључне архиве и документације и средстава с којима се може на тој некој привременој локацији радити. Неко је то урадио детаљније, неко то није урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји стража испред тог објекта?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно постоји нека условна контрола са примерене дистанце са које не може бити штете. Дакле, просто не може иако стојите уз објекат страдаћете са објектом, дакле, логично је и мислим да је то укључивало да се задржи некакав надзор са дистанце, некаква минимална врста безбедног надзора да не би дошло до крађа и осталих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, измештање не подразумева изместили смо се и сад не можемо више да се вратимо уопште у објекат у току дана, значи може обилазити објекат, бити ту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не, у принципу то је подразумевало да се не може улазити у објекат и да се не може приближавати објекту на начин на који се може погинути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са средствима везе?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је подразумевало измештање и средстава веза. Е сад, да ли је неко успео, да ли није то је сад фактичко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, надовезала сам се на ово питање. Изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја бих Вас молио, знам и ово да није Ваша лоша намера али пореметите ми концепт питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ми упаднете.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако можете прибележите па питајте после, чисто мала сугестија, немојте замерити. Да ли је том приликом када је опт. Митровић био код Вас у Приштини било речи о томе шта се конкретно на терену догодило, да ли имате таква сазнања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У смислу бомбардовања?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У смислу бомбардовања, последица, шта је било, где су били, шта се то догодило итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим детаља. Знам само да су након бомбардовања биле доста драматичне активности и обимне активности око санирања тог догађаја јер је требало извући погинуле и повређене и вршити увиђај у условима када се могло очекивати поновљено бомбардовање. Дакле, знам да је у вези са тим било доста проблема, али не могу да их детаљније опишем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко Вам је то саопштио о тим проблемима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он лично?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате начина на који је он то сазнао? Да ли је био лично, да ли је учествовао у томе или је чуо од некога, неко му препричао итд?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим шта ми је у том контексту рекао, али сасвим сам сигуран да се морао лично бавити тиме или је морао некога на високом нивоу одредити да се тиме бави.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јуче сте поменули један детаљ кад се од Вас тражило мишљење о томе шта је, како и на који начин, на питање уваженог тужиоца, по питању ове гробнице у Батајници, поменули сте да по Вашем мишљењу да то може да буде и завера. Моје питање гласи: Да ли по Вашем мишљењу било ко да је то урадио са тим актом и са тим чином је учинио корист личну или држави или штету?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам јуче то јасно рекао. Ја сам сигуран да је то смишљено учињена штета против државе, умишљајна штета против државе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако бих Вам сада рекао да се у тој гробници налазе и лешеве који су уредно задокументовани и сахрањени на различитим локацијама на територији Косова и Метохије, шта би то Вама значило? Како може доћи до тога, шта мислите шта је то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је управо питање на које сам одговарао у Хагу, дакле мени је у Хагу предочено када сам говорио о другој теми, о Избици, као догађају, из предмета је било очигледно да је у случају Избице урађена обдукција по налогу надлежног органа и да су сва страдала лица сахрањена уз фотографисање сваког појединачног гробног места, а тужилац ми је предочио да се у Батајници нашао леш лица које је сахрањено и упоредно је приказана фотографија гробног места за то лице па сам питан шта ја мислим о томе.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја Вас управо питам јер сам имао тај.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја мислим да је то доказ, један од доказа за моју за сад недоказану тврдњу да је то завера јер не постоји разумно образложење да полиција сахрани сто људи, да свако гробно место обележи, да га фотографише, да направи записник о томе а да се онда само један од њих сто нађе у Батајници. Логично је ако је неко мислио да склања он би склонио све. Дакле, шта је разлог, то је просто апсурд, ја немам за сада објашњења, али то је чињеница. Дакле, ако је веровати тужилаштву и том ДНК налазу тамо је нађен леш човека чију сам ја фотографију показао као мртвог човека и чије гробно место сам ја показао као место где је сахрањен на једном регуларном гробљу у том сектору Избице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Стевановићу, Батајница као локација шта је то? Кад кажемо Батајница, Батајница је део Београда, поред Београда итд., у том месту где се налазила ова гробница да ли је то био неки војни, полицијски објекат, шта је било?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То се у принципу сматра простором који је под контролом главне команде специјалне антитерористичке јединице МУП-а Србије. У неком обиму тај простор истовремено користе неки органи Министарства одбране, али ту нисам сасвим сигуран или су га користили или можда у то време је био под некаквом контролом, али у основи то је био простор под контролом команде специјалних јединица.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то, ако сам добро разумео, неки полигон?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је и седиште тог дела и истовремено полигон пошто је нешто шири простор.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико дуго временски пре ових догађаја 1999. године је то било у том својству?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па најмање 10 година.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, није неки тајни полигон?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не, најмање 10 година а врло је извесно, ја можда могу да будем прецизан, то је можда било 10-ак, 15 година ипак да не будем прецизан.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли постоји могућност, имајући у виду Ваша искуства из рата и непосредној припреми после тога и ово све што сте видели из сведочења да такав објекат није био под надзором, сателитским надзором друге стране?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О томе сам исто причао пуно. То је исто такође мој аргумент за ону тврдњу коју сам изнео а немам доказе друге. Дакле, шта су чињенице? Чињенице су да је специјална јединица имала три локације, једну у Новом Саду, једну у Приштини и главну у Батајници. Друга чињеница је први пројектили су погодили ове две базе у Новом Саду и Приштини или међу првима. Значи, Нови Сад је први пројектил који је пао на Нови Сад пао је на ту базу. Трећа чињеница Батајница је била на списку циљева, приоритетних циљева, четврта чињеница, већ сам јуче поменуо специјална јединица и команда су напустиле ту локацију и имале су другу локацију у околини Београда у неким шумама, а она је била само под надзором са велике дистанце. Пета чињеница, обзиром да је то био циљ, недвосмислено јавни циљ НАТО-а, НАТО је имао потпуну контролу над сваким човеком у тој Батајници.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је бомбардован тај простор?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Та и шеста чињеница тај циљ никада није бомбардован. И седма чињеница НАТО је утрошио стотине пројектила гађајући најобичније пећи бубњаре као тенкове јер термовизијски систем нишана код зажарене пећи има исти одраз на нишану као тенк. Око Врања су се убили од тога а по мојим сазнањима тамо су радили багери, камиони итд. и ниједан никад није погођен. То је оно основ за моју тврдњу да је све то што је рађено са лешевима против Србије рађено у знању и под контролом НАТО-а. Наравно, ово је тешка изјава, помињем да немам доказе али ово су моји основи сумње да је то оно што тврдим.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, немам више питања сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вам још поставила питање. Тог дана када је опт. Митровић дошао код Вас на реферисање, ја ли тако, због овог погинулог, да ли је још о нечему Вам реферисао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па искрено да кажем могуће да јесте, али ја не могу да се сетим јер ја се овога сећам само због чињенице да је то мени био карактеристичан догађај због кога сам ја њега звао да видим шта се дешава јер ја сам од министра имао налог да до краја спроведем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је спомињао повређене?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, спомињао ми је погинуле и повређене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је спомињао како и на који начин је збринуо повређеног?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја знам да је било повређених. Немојте ме држати за реч али је могуће да је ту коришћен хеликоптер али нисам сигуран стварно, али та могућност постоји јер то је био почетак рата када је врло ризично било користити летилице било које врсте. Знам за један случај, нисам сигуран да ли је реч о томе, али је могуће да о томе јер сам се бавио тим догађајем јер је био ризик да ли уопште користити хеликоптер, али опет ме немојте држати за реч, могуће да је реч о неком другом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања да ли има још? Имате још неко питање? Што смо добили да је командовао 37. одредом.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Шта је питање?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта то конкретно значи по Вама?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То само потврђује мој исказ да је Митровић био командант. Значи, ово што је, да тако кажем, маркирано

потврђује само оно што је неспорно да је Митровић био командант 37. одреда ПЈП.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да је искључиво командовао припадницима своје јединице?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И никако другим?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно. То сам више пута рекао. Могла је командовати другим само по посебном овлашћењу надлежног руководиоца. То се никад није десило.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли се сећате неке Ваше посете јединицама на делу горе језерског да је било неких проблема око преузимања команде где Митровић није хтео да преузме команду неким другим одредом или деловима неког другог одреда или чете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем сећам се, јуче сам рекао неколико пута, те операције и из 1998. и 1999. године, стицајем околности две операције на истом простору.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сасвим је небитно да ли једна или друга или трећа итд.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али и сећам се различитих јединица које су тамо присуствовале, али не могу да се сетим проблема око преузимања одговорности за друге јединице.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Митровић у својој одбрани је изјавио да се појавио проблем јер је од њега тражено да преузме команду на деловима неких других посебних јединица па онда је то поставио питање па се тај проблем решио тако што је ипак команда тих јединица била.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, сећам се да је ту та акција је јако касно била. Мислим, није се одвијала према некаквој динамици али и знам да је било проблема око спорости неких јединица и врло је могуће да је неко инсистирао на томе да она јединица која има динамику преузме, али не могу да се изјасним о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не неко, он каже да сте Ви захтевали? Значи, не неко, овде стоји. Што се тиче ситуације да Призренска чета потпадне под његову команду, опт. Митровић изјављује да с обзиром да су те чете деловале на подручју секретаријата нису их узимали рецимо као чете из Призрена ретко је ишла, било је неколико ситуација. Е сад, пошто је требало да он руководи и том четом, а то је захтевао генерал Обрад

Стевановић, међутим, он је одбио наређење његовог команданта и рекао да он не може да командује оним људима које је довео и за чије животе одговара па је дошао генерал Обрад Стевановић на лице места те је то он организовао и био присутан.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Само бих молио да се каже, значи то што сте прочитали потпуно ми је логично јер ја сам био усмерен на другу страну. Мислио сам на ове јединице из Србије, друге одреде итд., није ми уопште у свест ушла та локална чета, јер са том локалном четом увек је био проблем, зато што мала ретко кад је самостално могла да се укључи у неки задатак па је било логично да се она претпочини одреду зато што је овај битно већи и онда би они учинили једну снагу на једном простору и приче је о томе заиста било али та идеја никад није реализована тако да он се вероватно боље сећа тако да то што је он рекао ја потпуно подржавам. Није било наређење, било је приче о томе, ја сам сматрао да је то добро, али у комуникацији с њима схватио сам да то ипак није добро управо због ове одговорности, проширене одговорности, због тог менталитета. Ови су једног менталитета људи, ови Нишлије су другог менталитета, а тај проблем се дешавао у свим одредима јер сваки одред је био на некаквом СУП-у и тамо је увек била та локална чета и моја идеја је заиста била да те локалне чете уместо да буду у оној бригади приштинској, косовској претпочини одредима, а да бригаду угаси јер се проблем дешавао на њиховом простору па ми је било, а бригада подразумева да их окупи на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако широко. Е сад, ја бих Вам и овај документ предочила, пошто имате да је командовао 37. одредом Митровић, овде је извештај Министарства унутрашњих послова. Ја не могу овако стварно много сте гласни.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је пуномоћник оштећених Наташа Кандић напустила претрес по одобрењу председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реону Суве Реке ангажоване су следеће јединице, између осталих да не набрајам, 37. здружени одред Посебне јединице полиције, сачињавали су га 37. и 87 одред ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То није тачно. 87. одред је потпуно засебан одред и структурално и по намени. Дакле, из свега што сам рекао то није ни логично, а ја тврдим да није ни тачно. Не знам ко је изјавио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се, то сам хтео да интервенишем, да ли би могли да нам кажете ко је потписао тај допис са таквом тврдњом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не верујем да је Митровић то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Управе – потпуковник Младен Спасић.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ко је тај?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Које управе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова Управа за борбу против организованог криминала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ко су они да тумаче молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви мени да упадате сад овако, ја предочавам, ја имам званично добијен документ.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Зато и причамо што је званично добијено. Ко је господин Млађа Спасић да тумачи однос 87. и 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Документ Министарства унутрашњих послова.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не може да буде документ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу да помогнем само реците датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је од 07. јула 2005. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 2005. године? Зато је потписао Спасић, зато што у то доба није постојала јединица у полицији која се бавила ратним злочинима па је Служба за борбу против организованог криминала радила и ту област и зато је потписао неко ко је руководилац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Мене уопште не интересује која је служба. Председнице већа, нама је небитно да ли ће то да потпише неко из Службе за ратне злочине или Службе за организовани криминал, то су некомпетентна лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, зашто Ви коментаришете, ја само предочавам да објасни сведок.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само да Вам кажем. Опет добијамо документа која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тотално улазите, то није за сведока.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, то су фабрикована документа, документа су акт о основаности 87-ог, акт о оснивању 37. одреда и изводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оцена доказа Ваша је за завршну реч, а сада предочавам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није оцена, ово није оцена доказа. Не може ниједан функционер СУП-а да пише нешто што он мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања да ли има још?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја имам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Ђурђићу питајте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине генерале, поводом овог што Вам је судија сад предочила где можемо да нађемо и који је то акт односа између 37-ог и 87-ог одреда ПЈП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Постоји решење о образовању Посебних јединица полиције. Ово ми је стварно нелогично да ме пита иза леђа, али просто не могу да се снађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би снимљено било.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Постоји решење о формирању Посебних јединица полиције са свим прилозима укључујући и шему њихове организације. У тој шеми се врло јасно види подвојеност А, Б и Р, тако да из тога јасно произилази да су они потпуно независни одреди један од другог и не само што су независни по структури него су и по намени независни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имамо извештаје о попуњености људства па стоји да су и припадници 87-ог одреда прелазили у 37. одред, има и тога.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је наравно могуће. У принципу се тако дешавало. Дакле, кад ови из 87-ог одреда кроз обуку и на други начин се оспособе да могу да уђу у овај пошто из тога излазе старији и болесни итд., попуњавање се у принципу тако вршило тако што прво уђете у овај 87. а онда идете, али се знало до кад сте у једном а од кад сте у другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да дате објашњење зашто се извештај о ангажовању III чете 87-ог одреда ПЈП доставља команди 37-ог одреда ПЈП? Молим вас немојте да упадате. Да ли можете то да?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем не знам. Дакле, то би могао да окарактеришем као аномалију, као неку грешку. Чета из 87-ог доставља 37-ој.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, само реците датум да буде прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је извештај који је сачињен 28. октобра 1999. године.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је фалш извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је извештај о ангажовању III чете 87-ог одреда ПЈП на Косову и Метохији у току 1998. и 1999. године и тај извештај доставља се команди 37-ог одреда ПЈП. Да ли можете да објасните, Ви сте ту били?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је или техничка словна грешка у броју или несхватање онога ко га је писао, дакле то би морао да објасни неко ко је написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли Ви можете, наравно да ће бити позван и он.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То није исправно, дакле, не спорим да постоји али тврдим да то није исправно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заведено све.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не спорим то. Дакле.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу ја да наставим даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ћу на овај документ.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја предлажем да се да сведоку на увид.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли можете да нам објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сви углас, сачекајте да заврши господин Ђурђић.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се, нећу га прекидати. Предлаже да сведоку дате овај докуменат који сте цитирали молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Док га нађете, шта значи извештај неке јединице из октобра 1999. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то се извештај подноси за период тај о коме ми говоримо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, само да нам објасни како октобар 1999. године за ратни период да се подноси извештај? Шта нам то указује хоћете нам рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате да нам одговорите пошто сте рекли да Вам ово није јасно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је у пракси могуће, дакле могуће је поднети извештај сада за неку активност у којој сам учествовао некада давно. Дакле, технички и теоретски то је могуће. Само шта није могуће да буде тако насловљено али то онда је мимо утврђене процедуре и тиме се не поштује утврђена и фактичка и формална хијерархија.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Генерале, ово сам хтео да Вас питам.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је достављање извештаја ненадлежном руководиоцу условно речено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Је ли после рата су јединице које су учествовале посебне писале извештаје о својим ратним дејствима по нечијем захтеву?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могу да одговорим на то да је била намера и било покушаја и да је један број таквих извештаја урађен у намери да се надокнаде они пропусти током операција који су били мањкави са недостатком тих извештаја, неке јединице су то урадиле, неке су привеле крају а неке нису, али знам да тај цео задатак није завршен до краја због догађаја који су се десили 05. октобра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај извештај је, стоји овде да је у вези акта МУП-а Србије?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте, јесте то тврдим. Значи, то је могуће, али таква хијерархија.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте овај извештај.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: И чији је то акт, коме се даје извештај, по чијем акту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, ово је управо то што сте рекли, али немам шта да додам, тврдим исто. Дакле, не спорим да ово постоји, али овако адресирање, у ствари подношење извештаја лицу којем се извештај нема потребе подносити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је поднето.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли се види из тога ко је упутио тај акт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, командир III чете 87-ог одреда.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не ко је саставио, ко је тражио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство, све је речено, Министарство унутрашњих послова, у вези акта МУП-а, Одељење унутрашњих послова Александровац. Ево стоји вам у печату.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, стицајем околности сам уочио један детаљ можда је важан. Као аргумент да је нелогично видећете да имате на крају потпис командир III чете 87. одреда заиста али окрените следећу страну па ћете видети командир III чете 37. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је следећа страна, нема следеће стране. Не, не, то је друго.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас то је битно јер Крушевац има чету 37-ог одреда и чету 87. одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ово је посебан акт нема ништа друго.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам добио да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте добили још неку документацију везано за то, разумете, није то то.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али је она много важна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго, ја Вам предочавам ово, овај извештај команде 37. одреда, а то што је друго врло битно то је за други пут.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Сад ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све Вам је јасно господине Ђурђићу, сигурно да Вам је све јасно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ко каже да тај акт који је сведок сад ту пронашао да није заједно био са актом јер су издавали и припадници 37-ог и 87-ог извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли смо да захефтамо и извештај било какав и о исхрани и о распореду јединице па да кажете то је то, то није то, посебан акт је ово.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али да додам образложење само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, очигледно да је из Крушевца, из СУП-а у коме постоје два одреда, а пошто су извештаји рађени једновремено за све који су били на Косову технички достављени и један и други извештај једном команданту, а то је наравно грешка. То је грешка за овога из 87-ог одреда, то је моје образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење. Изволите даље.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас генерале, која служба у МУП-у је водила администрацију за ПЈП одред?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У МУП-у надлежна управа за административно логистичке послове Посебних јединица полиције је

управа полиције која је у свом саставу имала одељење за посебне јединице резервни састав.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале, немојте толико опширно. Да ли је та управа полиције постојала и 1999. и да ли постоји данас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да јесте и постоји и данас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли та управа поседује доказе о оснивању 37-ог и 87-ог одреда и о персоналним решењима та два одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то једина компетентна управа за пружање тих података?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По мом мишљењу за давање било каквих доказа о посебним јединицама полиције једино је надлежна та управа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се у то разуме и да ли те евиденције води Служба за ратне злочине или Служба за сузбијање организованог криминала?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, али она може да добије документ о томе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би морала у том документу да каже од кога је прибавила тај документ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно. Ово кад сам рекао мислим у управном смислу, дакле у управном смислу, у смислу издавања уверења, доказа, потврда, за тај део посла министарства надлежна је управа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли би могли сада да нам објасните у МУП-у постоји управа полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли у управи полиције постоји и одељење за ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Где се сви ови послови воде и докази могу да се прибаве?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Добро, нећу више о томе да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Управа полиције може од Одељења ПЈП да затражи одређени документ и да достави. Управа полиције од Одељења ПЈП да ли може да затражи неки документ и да достави?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је управа полиције, одељење у њеном саставу, дакле, она има право да нареди, не да тражи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је једина надлежна служба за ПЈП јединице. Да ли можете тако једноставно да нам кажете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је неспорно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале, сад бих Вас неке ствари питао али не интересује ме Ваше мишљење, него да ли Вам је познато и како је то. Ми овде имамо заповест о којој причамо већ два дана заједничке команде. У њој има у заглављу неки бројеви и датуми итд. Да ли су ови бројеви, да ли можете да препознате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад хоћете да предочите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли можете да препознате чији су ови деловодни бројеви, које организације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате прво суду да покажете шта хоћете да предочите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да покажем ово «строго пов.».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо доста тих заповести и зато не знам шта хоћете да предочите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 454 заповест од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ћемо предочавати ја морам да искључим јавност.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Искључите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете, а сложили смо се да нема потребе из разлога што се не оспорава.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вам кажем нема шта да искључујете јавност ово је јавни документ који је употребљаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што Ви тврдите да је јавни документ то је Ваша тврдња, а ја имам званичну обавест да је то строго поверљиво и да је тајна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имате овде сведока који је о томе већ сведочио, имамо следећег који вам је то рекао, имамо књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви разумете шта ја Вама говорим? Најновије, ево видели сте да стоји.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Искључите јавност јер ја хоћу да предочавам овај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да завршимо још са питањима ако немате везано.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја морам да идем зато сам Вас молио да преко реда да ме пустите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви хоћете да предочавате документа за која стоји строго поверљиво, државна тајна?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, овај што су нам доставили. Само да га питам. Ајде да му не предочавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може овако да се договоримо, да погледате Ви ту заповест, да ми сад не читаму садржину те заповести, да Ви кажете јесте то и то, упознат сам са тиме или не?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нећу да будем на недозвољено питање, Ви сте јуче нама рекли ко је аутор овога. На основу чега Ви то тврдите да су они аутори?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја не могу да се изјасним о конкретном папиру али знам начелно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам овај деловодни број нешто значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте. Али у том смислу се треба и понашати да је то службена тајна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно могу одмах да се изјасним. То је отприлике и форма и фонт слова и како бих рекао, техничко уређење документа који је очигледно идентичан са сто посто документима Приштинског корпуса. Припремајући се за Хашки трибунал утврдио сам чак да су ово.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале немојте у ширину да идете. Да ли је то број Приштинског корпуса или неког другог органа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе микрофону молим Вас.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: По изгледу прве стране ја тврдим да је ово документ Приштинског корпуса а не никакве заједничке команде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, овај документ, да ли је ово основа за деловање јединица или постоје неки други документи који су основа за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више о томе, толико је опширно о томе објаснио, нећемо више о томе, апсолутно је објаснио како, на који начин заповести од корпуса, од сарадње са врхом, је ли тако, полиције све сте објаснили то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ово је основа за прављење других планова судија. Ово је само општи што би се рекло, генерални задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је план па се после достави осталим старешинама.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је Митровић поступао директно по овом наређењу, по овој заповести или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате? Да ли Ви знате, обзиром да Ви не знате за неке акције, заповести?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: О томе не могу да се изјасним, не могу да се изјасним по ком је конкретном документу поступао у којој конкретној акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, рекли сте то јуче.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли може Митровић да поступа по генералној заповести нек буде Приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јуче сам такође рекао. Ја не бих поступио по непотписаном документу ако га на други начин не би легитимизовао. Дакле, теоријски је шта могуће. Да је он дошао у ту команду о којој прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили о томе да су то рецимо били и представници полиције и представници војске, свако је добио од њих и полиција је добила свој налог, војска свој, је ли тако па су се поделили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Реч је о истом документу, о истим картама само у више примерака. Полиција добије своје, а војска добије своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свако ради по својој наредби?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Свако ради по свом примерку који је исти као и онај други примерак али се у сваком од њих види шта је чији задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па то сте све објаснили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале, ко разрађује, то хоћу да Вас питам, ко разрађује општи задатак из ове заповести?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам у припреми да се донесе свака заповест учествују и представници полиције и представници војске, а војни официр потписује заповест и она постаје његов наредбодавни акт.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То Вас питам, значи ниже војне формације, нижа војна формација доноси акт по којем поступају још ниже јединице?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На основу наредбе за акцију свака потчињена команда има право да донесе одлуку нижег нивоа и да изради

документа нижег нивоа. Неко је то израдио, неко можда није, ја о томе не могу да причам, али знам да је такво правило.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Епа сад Вас ја питам. У овом акту овде се не помиње ниједна полицијска јединица конкретно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако се не помиње ниједна полицијска јединица конкретно онда се тај конкретни акт и не односи на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно да се не помиње.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Снаге МУП-а, снаге МУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас не спомиње се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Има каже подржати снаге МУП-а у овој од 23.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у ком реону, а зна се у ком реону која јединица делује?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Није тачно. Судија, постоје како се употребљавају, следећи сведок у свеочењу је рекао у истрази молим Вас како се дошло до конкретних јединица полиције која је где учествовала. Није тачно, не зна војска која јединица се полиције где налази него у разради тога, чак и овде пише разрадиће се, молим Вас погледајте тачку 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, постоји тачно које су бригаде, које се налазе јединице у реону Ораховца?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ма није тачно судија, садејство са снагама МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад добије се налог, кад добије се заповест, кад се добије задатак кад се крене у акцију, па те јединице морају да знају које су јединице које крећу на извршење задатка.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али подсећам да је једно где је јединица базирана и друго је где ће се ангажовати. Она може бити базирани у Косовској Митровици а да дође и да се укључи у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али где ће и шта ће ко урадити мора да се напише у акту. Дакле, ако овде пише подржати снаге МУП-а, а не пише ко је и где онда то није наређење за МУП него је наређење за војску а она мора да добије онда план полицијски па да га тамо подржи. Дакле, како ће подржати некога ако не зна на ком правцу, са које полазне линије, али молим Вас причамо опет начелно јер кад бих одговорио морам да причитам о чему се ради.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ево онда дајте нек чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад, ништа сад не треба то. Неоспоравате заповести, видели сте форму све, нема шта. У ком смислу, шта хоћете да поставите питање везано?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато што овде нема снага МУП-а које ће да буду у тој акцији конкретно. Овде лепо пише садејство, садејство застарева подршка снагама МУП-а разумете, значи не види се која јединица, тек касније се види у следећем, што Ви немате и нисте добили које јединице МУП-а су ангажоване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите микрофон.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Погледајте тачку 4 «подржати снаге МУП-а», погледајте тачку 13 «садејство са снагама по питању припреме извођење борбених дејстава, организовати пре почетка и у току извођења борбених дејстава». Ништа није из овога што сам Вам рекао тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због предочавања тих докумената за које суд је обавештен да је службена тајна, да је војна тајна ја ћу искључити јавност.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСКЉУЧУЈЕ СЕ ЈАВНОСТ на основу чл. 293 ЗКП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јавност је управо искључена због онога како сам образложила да би се сведоку предочила садржина заповести и да би се сведок на основу те садржине заповести изјаснио о ономе што је Вама познато, је ли тако?

Ја бих молила да искључимо, то ће бити на једно кратко време да искључимо јавност.

Упозоравају се лица која присуствују главном претресу на коме је јавност искључена да су дужна да као тајну чувају све оно што су на претресу сазнала, а одавање тајне представља кривично дело.

Ја молим режију да искључи преношење у осталим центрима, изузев, медија центра. Ова опомена за чување тајне односи се на затворске службенике, на судске страже.

Погледајте ево доставићемо Вам оригиналне да погледате. Ево погледајте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћете да ми цитирате коју заповест сте погледали, под којим бројем?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па дакле, ево гледам ову заповест од 23.03.1999.г одине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да ја погледам. Од 23.03. добро?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да. Не знам да ли има још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под овим бројем 455-63, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јесте тако. Па видите, значи остајем при свему што сам рекао о значењу појма заједничка команда. То је прво, а друго реч је о заповести за подршку снагама МУП-а о разбијању, уништењу итд. Очигледно је да неко наређује нешто само војсци, дакле овим се не наређује ништа полицији, него се подразумева да нешто полиција ради. То је потпуно атипично у односу на све што сам ја рекао, јер ја сам рекао да они заједно направе план па се наређење донесе за све њих заједно па онда свака позиција сваког од њих се види. Овде то није случај и то није логично и друго, односно друго тачка 5 задаци јединица, то је иначе стандардизована заповест, зна се тачно шта је тачка 5, шта је 4 у свим могућим заповестима, њом се утврђују задаци потчињених јединица. Дакле, овим претходним тачкама се утврђује задатак целе операције, а тачком 5 у оквиру те операције добија задатак свака потчињена јединица. Шта је карактеристично? 51 је војна јединица и 52 је војна јединица, дакле нема нигде полицијских јединица као што видите. Према томе овај документ се уопште не односи на полицијске јединице, односи се на неко претпостављено ангажовање полиције по неком посебном плану коју би требала да подржи војска и следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тачно где, на ком делу, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Додуше пише тачно где, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та јединица зна која ће дејствовати у том делу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Из овога се не зна, из овога се не види која је јединица јер заповест као што је у тачки 51 именована јединица која добија задатак тако је логично да се именује и јединица која га извршава. Овде то недостаје што није логично а касније ћу рећи свој закључак јер до сада нисам рекао, трудио сам се да то не кажем, али изгледа да ћу морати. И сасвим крај, последња два става су и потпис потпуно ван свих војних правила. Ако узмете било ког експерта из било које војске на свету он ће вам потврдити да је ово фабрикат, да ово није ништа што је озбиљан документ, а то је следеће. Видите, садејство са снагама МУП-а по питању припреме извођења борбених дејстава организовати са којим снагама. Како сад овај командант из 51 зна са ким ће, како сад он зна коју ту јединицу треба да подржи. Из овога он то не зна, он сад мора да тумара тамо негде по простору и да каже је ли јеси ли ти добио овај задатак или ниси и последње са свим снагама командује заједничка команда. Па то се никад не пише за себе. Кад ја издајем налог и заповест зна се да ја командујем, а овде је намерно то је онај доказ да је ово Приштински корпус, ово је сада Приштински корпус неовлашћено преноси овлашћење на некога ко је старији од њега. То је мислим апсурд да не може већи бити. Знате, као што би општински суд предао надлежност на Окружни суд, то је мислим невероватно. И молим вас, и шта је још важно и онда је у потпису чак заједничка команда. Значи, заједничка команда каже ја ћу да вам командујем па ћете морати подамном. Значи, да закључим. Немам доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те заповести су, кажете, Приштинског корпуса?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, ја сам начелно говорио да оно што је писало, дакле и сад тврдим да је ово Приштински корпус али тврдим да је ово фалсификат или фабрикат или како год хоћете да га назовете и тврдим да ће вам сваки вештак за војно руковођење тврдити да ова заповест није написана на примерено стручан начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд онда Војно безбедносној агенцији, одакле, ко је могао то да достави?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је моје мишљење. Е сад, али да довршим можда је важно за ваш предмет. При том не тврдим да по овоме није неко поступио. Шта је могућа варијанта, али опет теоријски да је ово направљено на пример тамо где Митровић тврди да га је узео, а да је тамо био на пример командант корпуса, шеф полиције, да сам био ја па да смо

рекли добро ово није баш најсрећније написана али поступите по овоме. То би онда било легитимизовање нечега што није добро урађено, али ја не знам да ли се то десило.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли можемо даље да идемо судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је у јутарњим сатима управо, како и овде стоји, готово за разбијање, уништење шиптарско-терористичких снага у 05 часова, дана 25. марта 1999. године. Управо и Митровић каже и Коњиковац говори о томе да је са својом борбеном групом кренуо у тим јутарњим сатима 25. марта, дакле, ово је подршка снаге МУП-а у реону Ораховац, Сува Река и Велика Круша.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али се овде не каже 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у том реону Митровић каже да је 37. одред?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, не, Митровић не може да изврши задатак ни на свом реону док не буде именован да га изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је добио задатак.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја тврдим да је он исправно рекао да је добио задатак и да је извршио, али не верујем да га је извршио по овом документу, то не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не кажемо да ли је по том документу, али тај документ садржи задатак, фактички садржи задатак који је извршен.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас, по овом документу ниједном речију се не помиње 37. одред. Према томе, по овом документу Митровић нема шансе да поступа. Ако неко није рекао Митровићу, неко ко је имао право да му каже, твој задатак је овај под 51 тачком. Е то је твоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио уопштено да је у тој здруженој команди примио задатак.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али нема разлога.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да ли могу да наставим ја да се разјасни ово. Моје питање је било то да Митровић по овом није поступао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно зато и поступа, не можете Ви мене да прекидате. Хоћете Ви да седнете и да водите поступак?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не. Ја сам почео да постављам питања а Ви сте ме прекинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно да ћу да Вас прекинем ако ја хоћу да се разјасни то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја то и разјашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви после наставите ако сам ја кренула.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам рекао да ли је на основу овог документа Митровић могао да поступа и сведок сад каже није могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште Митровић није ни говорио да је на основу неког документа поступао него је давао своју одбрану и рекао да је добио писмена документа, наредбу, кодиране карте у здруженој команди.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Епа то да видимо шта је, али није ово добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није ово добио. Молим Вас, ја хоћу да кажем да ли је могао по овом Митровић да поступа, сведок каже није могао. Значи, он је добио нешто друго, није могао по овом, нема га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нема га ту, значи по овом није, а Ви не знате. Зато кажем ово је општа наредба. Да ли се разрађивала после ова наредба за поједине јединице и за поједина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да јесте и о томе је било речи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зар је та разрађена наредба била основ за поступање конкретних јединица?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно ако је применом ове тачке 13 што је логично после координације да се она разради на више нивоа. Ако је то нижом документацијом 37. одред укључен онда је то правни основ.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ја не волим да предочавам изјаве оних који нису саслушани иза Вас, али Ви нећете бити ту, ће да буде саслушан командант 549. јединице Делић Божидар који је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете предочавати. Немојте предочавати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Правио сам заповест, наредбу за извршавање задатака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете предочавати.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја као командант 549.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила изјаву само, одбрану команданта.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако ће сведочити командант он ће то објаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе више, пређите на друго питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале, реците ми да ли је Митровић Радослав био члан штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли завршили с овим документима?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви не дате даље да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не морате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите с овим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То је Ваш проблем, неће бити мој, ја сам хтео да разјаснимо који је основ био за поступање Митровића, Ви не дозвољавате даље да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу ушло је у транскрипт то што Ви желите да уђе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја не желим било шта да уђе у транскрипт, ја желим да веће буде јасно како је поступано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је већу.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није вам јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно нам је све, све нам је објаснио и јуче и данас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И видеће се да није јасно и није разјашњено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Седи, пусти ме да завршим морам да идем. Питајте после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Да ли имате још везано за ове документе за које смо искључили јавност? Ако немате везано за те документе?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам, ја питам да ли је на основу овог документа морао да следи документ за полицију, војску конкретне јединице које су поступале разрада овог документа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да би поступали морао би да буде прецизирајући документ. Овај уопште за полицију.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија Вам је предочила навод Митровића да је отишао и да је добио документа од полиције по којима је поступао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није од полиције него у здруженој команди.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од својих пише, молим Вас предочили сте малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задатак, писмена документа, наредбу, кодиране карте, топографске карте примили смо у здруженој команди. Пуковник Божидар Делић од својих старешина, оптужени од својих, а која је тада била смештена, значи од здружене команде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сада питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све исто говоримо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не говоримо исто. Које су то старешине пуковника Митровића од којих је он добио документа по којима је поступао?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То може бити руководилац штаба или неко кога је он овластио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немојте даље да ми причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је Митровић говорио. Једино од кога је могао да добије од штаба, од Лукића или ако је Обрад Стевановић присутан. Господине Ђурђићу да ли Ви пратите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја пратим одлични али Ви хоћете да кажете да је поступао по акту заједничке команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште није тачно, не, само да постоји та заповест коју не оспорава сведок. Нећемо улазити у дуеле молим Вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, заповест смо разрешили. Молим Вас генерале, да ли је Митровић био члан штаба МУП-а у Приштини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више ништа поводом ових докумената?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас сада да јавност уведете?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

У наставку главног претреса главни претрес је ЈАВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се односи и на режију.

Господине Петковићу, да ли можете да наставите, јер видим да се мало наслањате на зид? Да ли Вам је добро?

Добро, изволите. Немојте господине Тодоровићу сада, да заврши Ђурђић па да иде.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питање је било. Питао сам генерала да ли је господин Митровић био члан штаба МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имамо документ који су чланови штаба МУП-а.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тачно се зна ко је члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо званично документ.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имате оптужницу ја га питам због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, имамо и доказ.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја то питам да ли је био члан штаба. А само ово да Вас питам. Да ли су постојали проширени чланови штаба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко су они били?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То су били начелници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то имамо и у документу и објаснио је. У решењу има и начелници ДБ-а.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: ДБ-а тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Одлично. Реците ми молим Вас, Ви сте били помоћник министра и по линији рада оперативног центра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је оперативни центар достављао дневне извештаје и да ли је правио дневне извештаје?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Оперативни центар свако јутро, дакле иза поноћи до почетка радног времена припрема тзв. преглед дневних догађаја на територији целе Републике на основу дневних извештаја које добија од секретаријата. Тај дакле билтен дневних догађаја оперативни центар у раним јутарњим часовима сваког дана у години дистрибуира министру, помоћницима министра и начелницима управа министарства.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала. У време рата, значи у овом периоду да ли је МУП, штаб МУП-а у Приштини достављао дневне извештаје за територију Косова и Метохије?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је чињено практично на два начина. СУП је достављао извештај за своје подручје а штаб је достављао за целу територију Косова.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Да ли то значи да су за сваки дан постојала два извештаја, један који је правио по пријавама оперативни центар, а други који је достављао штаб МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. Али оперативни центар у МУП-у је њих сједињавао у један и достављао их надлежним руководиоцима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако нешто није евидентирано у тим извештајима, значи ни оперативни центар што је добио по линијама рада, нити што је послао штаб МУП-а, да ли је могао неко да буде информисан о оном што они не садрже?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па теоријски је могао неко да позове некога па да му каже, али у принципу све што би се десило на територији било које тачке у Србији а примера ради је догађај са смртном последицом, наравно и други многи догађаји, морао би да буде достављен оперативном центру. Ако није достављен оперативном центру нико од руководиоца о томе не би био обавештен на други начин.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Задовољан сам, доста немојте даље. Председница већа Вам је јуче презентирала и тужилац. За догађај у Сувој Реци 26. нема евидентирано ништа у извештају МУП-а, па ми реците јесте ли Ви онда могли да budete обавештени у Београду ако то није евидентирано у извештају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно да није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте имали сазнања? Добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да смо имали тај предмет би био већ одавно формиран.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више господине Ђурђићу? Ко ће Вас мењати?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Рекао сам Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Фолић? Изволите питања даље?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине генерале, Ви сте нам јуче причали о патролама. Ја бих Вас замолио да нам објасните шта се у полицијском смислу подразумева појмом патроле и каква је хијерархија како између чланова патроле тако и између патрола и базе која их шаље на службене задатке?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Патрола је да тако кажем, најнижи организациони облик поступања у полицијској станици. Скоро свакодневно у полицијској станици постоји тзв. патролна делатност коју обављају једна, две или више патрола зависно од величине станице. Патролна делатност је делатност у којој полицајци имају опште задатке, дакле старање о јавном реду и миру итд. и имају посебне задатке од оних на пример да обаве разговор на околности неког кривичног дела са

конкретном особом. Након завршетка патролне делатности а она се обавља, како сам јуче рекао, по налогу за извршење службеног задатка, вођа патроле пише извештај на полеђини тога и доставља га дежурној служби. Наравно, дежурној служби као месту где се оставља, а у суштини и де јуре тај извештај се подноси командиру станице који је потписао налог за извршење службеног задатка.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је, ко командује патролом као најмањом организационом јединицом МУП-а? Које је то лице?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Вођа патроле.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко су лица која се најчешће бирају као вође патроле? Да ли се ту ради о искусним полицајцима, обученим полицајцима, полицајцима са искуством?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је стандардна пракса, вођа патроле је у принципу искуснији, стручнији, са више искуства, са више радног стажа и стручнији просто речено. У принципе чак и по годинама вођа патроле је старији.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли он лично и непосредно командује члановима патроле?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је у односу на остале чланове патроле руководилац.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли он одговара?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није формално именован руководилац актом, али добија улогу руководиоца оним налогом командира који га именује да руководи патролом и руководилац је само док патрола траје. Кад се заврши патрола он чека следећи задатак.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли вођа патроле одговара за све што учини члан патроле?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, свако од њих има личну одговорност али вођа патроле има и објективну одговорност за комплетан рад патроле и за рад потчињених.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је господине генерале, да ли вођа патроле одговара директно командиру полицијске станице или дежурном официру у полицији у случају да се догоде ванредни догађаји, с ким је он на вези и какве инструкције прима у конкретном случају?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, он формално одговара командиру, ономе ко му је издао налог да обавља ту делатност, али у пракси он најчешће комуницира са држурном службом и са руководиоцем дежурне службе као центром који је увек на вези са свим патролама и вођа, шеф смене дежурне службе у тим једноставним стварима може да му издаје налоге, али у принципу он то ради у име командира. Ако је случај сложенији он обавезно мора да обавести командира и мора командир да се укључи у то.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Уколико дође до сложене ситуације, рецимо да патрола буде у позицији да употреби ватрено оружје ко издаје наређење лицима, члановима патроле да се употреби ватрено оружје и да ли се о тој ситуацији одмах по линији рада обавештава и непосредно виши старешина, мислим на командира полицијске станице и дежурног официра у полицији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Када ватрено оружје употребљава јединица организациона укључујући и патроле начелно се оружје може употребити по наређењу вође патроле. Постоје наравно изузеци, могу увек као овлашћено лице да употребе оружје у крајњем случају у ситуацијама крајње нужде, нужне одбране итд. у тим ситуацијама, дакле и једно и друго али начелно ако се ради плански и ако треба употребити оружје на основу одлуке и плана онда се оно може употребити по наређењу вође патроле. Дакле, члан патроле не може самоиницијативно да употреби оружје изузев у случајевима када као овлашћено службено лице као појединац има право да их употреби, када буде нападнут ради одбијања напада итд.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када дође до употребе ватреног оружја, да не говоримо, ако та употреба изазове неке последице, шта се ради после тога кад се дође у полицијску станицу да ли се о томе сачињава нека документација и да ли се обавештавају старешине и да ли се тражи оправданост употребе ватреног оружја или средства принуде извесно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, исто два аспекта. Прве мере се предузимају у односу на догађај на коме је наступила смртна последица, обезбеђење догађаја, ангажовање надлежне органе итд., а друга која је, то су хитни послови, а ови послови који нису хитни по завршетку свега постоји упутство и правилник о јасно утврђеној процедури шта ради сваки појединац који је употребио ватрено оружје до највишег нивоа у МУП-у. Дакле, пре свега онај ко је употребио ватрено оружје подноси извештај о

употреби ватреног оружја и у њега уноси све важне чињенице. Тај извештај у полицијској подноси се командиру, командир у складу са тим упутством спроводи процедуру утврђивања чињеница и околности под којима је се то десило и оцењује, даје оцену да ли је оружје употребљено правилно и у складу са законом. На такву одлуку командира постоји могућност да се овлашћено лице жали, онда се процедура подиже на други степен, на трећи степен итд., дакле процедура може имати чак условно речено и тај трећи степен у управно радном смислу.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У конкретном случају везано за догађаје ове о којима говоримо који су се догађали ових дана почетком рата итд., да ли је постојала пракса, инструкција да свуда где је употребљено ватрено оружје да се обавештавају надлежне команде МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је опште правило које није захтевало посебну инструкцију. Дакле, то је правило које произилази из закона, а шта се конкретно чинило у конкретном случају не бих могао да кажем, схватио сам питање начелно.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Начелно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Кад год се десио догађај у којем је употребљено ватрено оружје, поготову ако је у тај догађај подразумевао тешке последице у било ком смислу подразумевао се извештај, у најмању руку у тим ратним околностима усмени извештај према вертикалној хијерархији и према месно надлежном полицијском због она два аспекта тог догађаја.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када смо код лица који имају приправнички стаж у МУП-у да ли се ради о вашим лицима или су та лица неовлашћена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Приправници се не сматрају овлашћеним службеним лицима и немају службену легитимацију док не положе стручни испит, а могу учествовати у патролним активностима али њихово учешће у томе је учешће ради обуке а не ради вршења полицијских послова.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ако би приправник којим случајем нешто урадио ко за то одговара, је ли поново вођа патроле или старешина или неко други?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Вођа патроле одговара као руководилац за свој рад и за рад својих потчињених, а члан патрола би одговарао као грађанин за све што би учинио и приправника као члан неке патроле може да убије човека, он би свакако морао да одговара кривично али ову командну, објективну одговорност сноси његов руководилац.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само једно питање. Којим законом је та процедура тачно регулисана? Оквирно, не чланом него законом да бисмо то предложили као доказ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Законом о унутрашњим пословима на основу кога је донет Правилник о начину употребе средстава принуде који је тада био на снази и мислим да је сада део, већи део тог правилника укључен у Закону о полицији.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине генерале, моје следеће питање. Када се ради о планираним акцијама да ли се и на нижим нивоима командовања од рецимо чета, вод, одељење бирају чланови тог како би рекао, тима. Да ли се бирају тачно лица која ће кренути на извршење задатака и на најнижем доле нивоу, рецимо на нивоу одељења неког.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Командир одељења чак и у редовним пословима, малопре сам одговорио, одлучује ко ће бити вођа патроле, ко ће бити члан, дакле и тад он прави неку селекцију ко је за шта способнији а у посебним задацима се та селекција прави посебно укључујући асистенције, хапшења сложенија, барикадирања група итд., па чак та проблематика се диже до ситуације када станица не може да уради то, тражи помоћ од неких специјализованих јединица, али у тим задацима једно од кључних припремних питања је формирање тима, односно јединице за такав задатак и руководилац сноси одговорност за то какав ће тим направити јер извршење задатка зависи од тога. Подсетићу вас имали смо бар десет убистава, чак и судија приликом извршења неких радњи, приликом извршног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се надовежем на ово. Уколико је патрола у обављању свог редовног задатка, рецимо у обиласку пункта, враћа се са обављеног задатка, изненада се нешто дешава у самом граду, изненада нека акција, значи непланирано се нешто догоди, шта се дешава са том патролом? Да ли и та патрола, иако је укључен рецимо као активни припадник полиције је припадник и све, да ли он учествује у тој изненадној

акцији? Значи, није планирано него се изненада десило, задесио се ту, шта се дешава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, свако овлашћено лице дужно је да пружи помоћ колеги у конкретној ситуацији зависно од конкретне ситуације. Наравно то је сад ствар конкретне процене на лицу места да ли треба да се укључи или не треба. Свакако ако је очигледно да мора да се укључи, ја сам на некој тачки према којој беже криминалци, ја сам се морао укључити, али ако сам ја сада дошао од некуд па сам пришао неком старешини па питам да ли ја могу, да ли има потребе да се укључим, то је би била друга ситуација, дакле, могу само начелно да одговорим. Околности догађаја практично одлучују о томе шта ће се десити а закон јасно прописује да овлашћено лице је дужно да извршава такве задатке чак и излажући се опасности и чак када није на радном месту, чак и када није у патроли, иде на свадбу неку, а деси се то о чему причате, он је дужан да се укључи, али опет зависно од околности догађаја. Није дужан ако тамо неко ради свој посао, контролише ситуацију а он је у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, разумем.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Нешто у вези овог што Вас је судија баш питала. У случају да постоји радио веза, да ли може члан патроле или та патрола самовољно да крене на извршење службеног задатка или мора дежурни оператер у полицијској станици да усмери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па одговорио је на то за изненада да се укључује ако је изненада.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, молим Вас није тачно судија. Видите сад изнели једну тезу која је по својој прилици површна. Извините што морам тако да кажем. Судија Вас је питала да ли сад он ако је рецимо сад ту у граду, а конкретан догађај се догађао десетину километара удаљен од наводног места извршења дела, наводног кривичног дела, да ли се сад он укључује у томе, а ја Вас питам ако је он 10 км удаљен од места где је које су линије командовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго питање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нема никаквог изгледа да се он укључи ако не добије наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, то је сасвим нешто друго.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је морао добити наређење, зато сам рекао околности, а околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је било и без тог Вашег питања.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине генерале, Ви сте јуче нешто причали о униформама. Која је намена маскирне униформе? Зашто се реџимо носи маскирна униформа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Најкраће речено маскирна униформа се носи код извршавања сложених безбедносних задатака, јер ова редовна униформа она подразумева кравату, закопчаност, са том униформом шапку. Знате, не можете носити заштитну маску, оружје, оквире са шапком и са краватом. То смо нажалост радили осамдесетих година на Косову па нас је то научило да пређемо на ове униформе.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, да Вас усмерим само. Да ли је намена маскирне униформе да смањи силуету војника, полицајца, борца и да га прилагоди средини у којој се налази?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно поред осталог и то, а то се посебно односи на ону зелено, жуто, браон униформу, а на ову за урбане средине тај аспект је мање битан, он је више битан као изглед, али за терен ту је изразито битно да се он истовремено маскира, да не буде препознатљив овако од противника.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је могуће на основу Ваше досадашње праксе јер сте толико година били високи функционер МУП-а да без употребе оптичких средстава неко препозна неког на дистанци од 150 до 200 метара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може то питање. Како можете Ви на то питање одговорити?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, то је питање саставни део струке војничке. Има тачно таблица на коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вид, да ли то зависи од вида?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, тамо лепо каже особа са добрим видом види на 50 метара то, можете наћи то, на километар на пример види тенк или не знам шта, значи постоји, то можете генерала Делића питати, дакле не могу да се изјасним, али на пример до 100 метара мислим да се може преко дана видети, може да се препозна ко, али да се лице препозна на 100 метара мислим да не може, али то је моје мишљење, а постоји, тачно то вас подсећам ако вам то буде битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање господине генерале и ту бисмо завршили. Ви сте били старешина елитних полицијских јединица. У својим редовима имали сте лица која су извршавала сложене задатке. Између осталог неки ваши припадници су у оружаним обрачунима ликвидирали терористе итд. Да ли је било примера на основу Вашег што теоретског сазнања то што сте учили у школи и на основу практичног Вашег рада да неко рецимо убије у једној акцији 10, 15 и тако даље, више лица?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Једно лице.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Једно лице у ситуацији која траје рецимо пар сати итд., у једној акцији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да је то у акцији скоро немогуће, чак је то немогуће ни утврдити. То је једино могуће под околностима стрељања, али у најубичајенијој антитерористичкој акцији где један полицајац убије, како сте рекли.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рецимо 5, 10, 15, 20 а у ситуацији кад у тој акцији учествује више десетина, у крајњој линији више десетина припадника полиције у формацијском распореду једном?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Слично питање сам имао у Хагу око једног Падавишта и мислим да је то Падавиште скинуто, мислим на основу мог одговора, али нисам сигуран. Дакле, постоји такође правила војна шта значи насумична ватра. Дакле, кад гађате нишаните и кад сте смирени промашите мету, а не кад пуцате рафално то је само случајност ко ће бити погођен, ко неће. По теорији гађања имате десет пута више међупростора него лица у простору, тако да у најмању руку сваки десети метак може да погоди човека у насумичној ватри и да не дужимо око тога, то је у ствари теорија вероватноће, теорија великих бројева. Значи, то питање ако хоћете директно да одговорим, то је немогућа варијанта, значи немогуће да у акцију укључује 10 полицајаца, један полицајац убије 10 људи а да други не убије никога то је немогуће.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али постоји цела теорија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас. Да ли ће бити још питања, одбрана? Биће ту питања и од стране оптужених. Направићемо једну паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

Настављено у 12,15 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока молим вас.

Можемо да наставимо. Изволите?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац опт. Петковић Мирослава) – Господине Стевановићу, хоћете нам рећи какав је статус резервног састава полиције у полицији?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Резервни састав полиције је законска категорија. Одредбе о резервном саставу налазе се у тада важећем Закону о министарству унутрашњих послова. Резервни састав у полицију распоређује се у складу са тим законом на тај начин што полиција захтева од надлежног војно-територијалног органа да војно нераспоређене војне обвезнике распореди у резервни састав полиције. Када се та процедура између Министарства унутрашњих послова и између Министарства војног спроведе тада се формално војни обвезник који није распоређен у војне јединице распоређује у резервни састав полиције по општинама. Од момента распоређивања они формално постају припадници резервног састава Министарства унутрашњих послова и од тада Закон о унутрашњим пословима може да се примењује на њих у смислу да могу бити позивани на обуку, да могу бити опремани полицијском опремом и средствима и да могу бити ангажовани у извршавању полицијских послова. Законом је такође утврђено да се то њихово ангажовање углавном може обављати када постоји повећан обим полицијских послова и када се извршавају сложенији задаци. Међутим, они се реално не могу ангажовати на сложенијим задацима, али у ситуацијама када постоје сложенији задаци постоји потреба да они употпуне полицајце који су упућени на сложеније и безбедносне задатке тако да се у принципу резервни састав ангажује доминантно на редовним полицијским пословима када постоји повећан

обим за полицијским кадром и у принципу у ситуацијама када су способнији полицајци упућени ван подручја своје месне надлежности.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Хоћете нам само рећи, Ви сте рекли да ли се проверава њихова подобност?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, законом је утврђено да на тај ратни распоред у ствари војних обвезника у полицијске јединице може бити распоређено лице које испуњава све услове који се траже за припадника полиције такође у складу са законом.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте нам да су они укључени када нема вероватно довољан број људи у неким акцијама, када се ради о неким служеним акцијама, каква је њихова улога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па њихова улога зависи од конкретног задатка на коме су ангажовани, али начелно се ангажују на редовним пословима што не значи да се неко од њих не може ангажовати и на сложеније задатке, а то значи у саставу ових патрола о којима смо причали за обезбеђење полицијских објеката, за држање некаквих контролних пунктова итд., али можда је важно, никада они то не раде сами. Дакле, руковођење са таквим саставом се поверава оним облицима полицијског организовања у какве се они укључују.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Добро, немам више судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, да ли има још питања? Одбране нема. Оптужени изволите? Оптужени Митровић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих само пар питања јер доста тога је речено, не бих се понављао. Али у вези оног извештаја командира чете из 87. из Варварина који је достављен 1999. године, пар питања. Где је команда 87. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Команда 87. одреда је такође у Нишу, у Секретаријату унутрашњих послова у Нишу где је и команда 37.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Малтене у истим просторијама.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим можда у истој просторији.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је био командант 87?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи Аранђеловић, био је Аранђеловића после искрено да кажем, не могу да се сетим можда је.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Станковић Миодраг?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Можда али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ранђеловић Зоран.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам грешио до сада Ранђеловић а не Аранђеловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је Ранђеловић.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ранђеловић, «Р».

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али то се често греши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам и сведоци су погрешили.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је у одељењу полиције постојао официр за послове Посебне јединице полиције?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да. Значи, у одељењу полиције у сваком Секретаријату унутрашњих послова постоји официр задужен за административне послове Посебних јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону господине Стевановићу.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате ко је био, да Вас подсетим да је то био мајор Грујић Предраг, то је тачан податак.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Подсетили сте ме, значи не бих се можда сетио одмах али знам Грујића добро и мислим да је он то био.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А да ли знате шта је Грујић био код мене у мом одреду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја мислим да је Грујић био заменик у том одреду или неки руководилац у 37. одреду.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно. Значи, више разлога постоје ако је насловљено на 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви поставите питање које садржи одговор.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да ли би како год да је насловљен овај извештај командант 87-ог добио овај извештај одмах без обзира како је насловљен?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно имајући у виду те околности техничке да је исти официр се бави питањима Посебних јединица полиције, да је канцеларија иста за оба одреда логично је да то стигне а иначе ван ангажовања ПП Секретаријат унутрашњих послова као управна јединица обавља послове за одреде. Дакле, кад је овај извештај рађен ниједан руководилац из Посебних јединица није био активан него је све те послове укључујући и извештаје радила регуларна јединица Секретаријата унутрашњих послова. Дакле, она која се стара административно о јединицама а не која је у саставу јединица. То је можда важно додати. Дакле, могуће је чак да је налогом за израду тих извештаја утврђено ко ће

обједињавати али све то није реч о командном оперативном ангажовању јединица већ о административно техничком прикупљању извештајне грађе како би министарство имало обједињени извештај.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само још једна чињеница и завршавам ту област. У то време ја сам био начелник ОУП-а у Алексинцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, поставите питање. Ви објасните, кажете све шта би требало да каже сведок и сведок понови Ваше.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато где сам био у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, формулишите питање, за све ово време колико траје поступак ваљда сте научили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да ли мислиш на 1999?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На 1999. Од 25. јула сам начелник ОУП-а Алексинац.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је тачно. То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на самом почетку.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сад идемо на конкретније ствари. Вама је познато, јер износим чињенице које су Вама познате и о којима сте Ви обавештавани и учествовали. Чињеница да сам ја из Ђаковице. Да ли сам ја из Ђаковице руководио четом која је изводила акцију на подручју Кијева, то је неких 100 км одатле?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је могућа ситуација, знам да је операција Кијево извођена, не знам тачно где сте Ви били, али је могуће да командант командује са велике даљине јединицом операцијом.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И биле су две моје чете – врањанска и...ее

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је сврха тог питања?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су биле, да ли Вам је познато, обавештавани сте и информисани у то време, да сам ја из Призрена дужи период руководио акцијом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако господине Митровићу, апсолутно нема потребе да поставите питања само да каже да, тако формулишете и само да понови оно што сте Ви рекли.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако није тачно неће поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, али недозвољено је, на недозвољен начин.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам водио акцију, да ли сам водио акцију из Призрена где ми је чета била на подручју Ђаковице па сте Ви касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком временском периоду?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У време акција и ових и ових?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се сетим, али је врло могуће и то се врло често дешавало да једна чета из састава одреда буде ангажована на релативно великој удаљености. Пут комуникације између Ђаковице и Клине према овом главном путу је, ако се добро сећам, држала једна од нишких јединица. То сам сигуран, дакле, реч је о путу Ђаковица-Приштина па до овог пута Приштина-Пећ, не знам како се зове то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком временском периоду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу опет око времена да се изјасним, али то се сигурно сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може и 1998. године да буде?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Може да буде.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када ја добијем документа која примам од својих старешина мени нису интересантни ти детаљи здружена заједничка, како је речено на полицијском нивоу, то стварно нисам упознат али нити сам ја то сматрао да је нека обједињена свака из своје области. Шта ја радим даље с тим документима да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Доста сам причао о томе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али само конкретно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Када командант одреда добије заповест од својих старешина то не значи да је она њихова, али то само значи да ти који су му предали ту заповест легитимизују то што он треба да изврши и мени је потпуно логично да су команданти одреда схватили то као наређење својих претпостављених упркос чињеници да је оно формално нечије туђе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То смо разјаснили. Шта ради даље са тим документима? Ко је непосредно одговоран за извршење тог дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте конкретно Ви неки задатак дали команданту тадашњег 37. одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће је али у смислу ових операција, ја ниједним својим потписом нисам донео нити одобрио никакву такву одлуку. Ја сам је легитимизовао ако сам му дао тај документ који је

потписао командант Приштинског корпуса и заложиио сам се да је они реализују и пружио сам им сву помоћ да је они реализују. Често сам био са њим лично у току неких операција 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално говоримо апстрактно, не говоримо конкретно, а конкретно је рекао да сте могли или Ви или Сретен Лукић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је. А даље, нисам довршио одговор, али сваки командант сада то разрађује са својим потчињеним који укључује у операцију, а његови потчињени су командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако нам је и објашњено.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, као што је он добио, као што је пет команданата одреда у Приштини добило пет примерака заповести, сваки од њих одлази у своје командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је, то нам је објашњено.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И њима издаје задатак, а они онда носе одговорност за свој правац. Дакле, он је добио један правац, а он тај правац дели на пет правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стевановићу, много је широко. То је толико јасно, знате колико пута је то објашњено и од стране сведока и Ви сте на крају крајева говорили о томе.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ко је непосредно одговоран у тим зонама, да ли је командир чете или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Свако је одговоран за своју зону од највишег нивоа до најнишег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немојте се понављати.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Господине генерале, ако је 25-ог и 26-ог апсолутно функционисала веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 25-ог и 26-ог апсолутно функционисала веза то је чињеница да је репетитор радио до маја итд., и ако сам ја издавао и пратио акцију из дубине, да ли сам ја могао истовремено да радим два посла и да одем и да збрињавам повређене и да вадим погинуле без угрожавања акције јер сам пре тога позвао командире чета, издајем им задатке и пратим преко везе, да ли је то одговоран рад или недисциплина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете одговорити на такво питање, не можете одговорити, он је све рекао како и шта, све је рекао. Дакле, да ли је могао

оптужени Митровић уколико, ево конкретно, поставите конкретно питање, ево поставите конкретно везано. Дакле, опт. Митровић каже да је у време када се десио критичног дана тај догађај који се десио у пицерији страдање велике породице Бериша да он у то време није био у Сувој Реци, да је у то време био на збрињавању повређеног помоћника у Призрену. Дакле, хоће да каже да ли је могао истовремено да води акцију, дакле на овом терену где су се водиле акције и да истовремено буде у Призрену.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како то команда сматра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то требало да функционише?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, одговор је да је то могуће али на њему је као команданту да одлучи шта је његов приоритет а шта ће делегирати на свог заменика своје помоћнике. Ја не могу да кажем шта је конкретно било изузев онога што знам из оног реферисања о коме сам већ причао, али он је тај који ће да одлучи. Замениче преузми операцију ову ја идем да видим шта је са погинулим људима, могао је да каже ја командујем операцијом а ви идите тамо у Призрен па видите, али шта је он конкретно урадио не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био на вези, никог конкретно није овластио, али је био на вези.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али сам ујутру држао састанак са командирима чета и рекао не форсирајте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно он може командовати својим јединицама непосредно на лицу места а може командовати са 50 километара ако има везу јер командно место се утврђује где. Може бити командно место на врху планине а операција се изводи 20 км испод.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам навео примере где сам командовао са 50-ак и више километара?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И још само једно питање. Да ли је битно ако ја командујем из дубине, из позадине у каквој сам униформи молим Вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно то није битно. Ја сам само говорио о правилима, а наравно у каквој сте униформи то ни на какав начин не утиче на саму операцију.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И господине генерале, не пише у закону то што госпођа Писаревић каже и не пише у ниједном правилу него је то била препорука.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је, не пише у правилу али сам рекао да је то једно неписано правилу, практично правило.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само је била препорука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето пише када је интервентна, када је за урбане услове, када је за терен, када је.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Пише у Правилнику о униформи, да начелно пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и за редовне и свечане прилике и зимска и летња униформа, све има то, сад по правилу је рекао сведок, а сад како је било на терену то је друга ствар.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Причамо о ратној ситуацији, у ратној ситуацији је била само препорука и нису имали сви?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Имали и рекао сам да сте имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати молим Вас и рекао сам да сте носили једну и другу униформу али сам упркос томе рекао шта је било начелно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја само, рекли сте о мени какав сам као старешина, која су Вам сазнања о одреду као целини од свих ових пет, шест чета јер су много чета у акције учествовала?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја за Нишки одред такође знам све најбоље јер сам ја најчешће што је стицајем околности радио са нишким Посебним јединицама полиције од 1981. па деведесетих година, дакле у Куршумлијској Бањи провео сам два месеца са нишким јединицама држећи тај простор између Куршумлије и Подујева, лично сам им командовао два месеца тим одредом што се није дешавало са другим одредом, тако да сам ја лично имао највеће поверење у нишки одред јер су они били прво по менталитету тог типа који је тамо најлакше био прихватљив и најбоље су доживљавали проблеме Косова за разлику од Војвођанског одреда, Западно-српског одреда.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само још једно питање у вези тога. Ја са својим одредом сам радио у Оравици 2001.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Оравици код Прешева, антитерористичке акције 2001. године где сте Ви учествовали. Да ли смо испољили тад неке злочиначке тенденције или понашање или како је та акција рађена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Антитерористичка операција после завршетка косовских догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате за?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: 2001. година, 14, 15. април 2001. године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је најбоље изведена антитерористичка акција у Србији икад и по оцени војске и полиције и по оцени КФОР-а који је учествовао и надгледао ту операцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ви сте причали о наређењу задатка како треба да изгледа. Сведок «А» овде који не могу да кажем име је тог дана кад се десио критични догађај видео неког, висок, крупног, ошишаног до главе у војном комбинезону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није тако рекао. Сведок «А» је рекао да је видео Вас, па немојте тако цитирате онда, кажите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У тегет «ландроверу» за који се определио да сам то био ја који је рекао на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу. Сад ћемо све да испричамо као већ 20 пута данас и онда ће да буде да ли је то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је предочавање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али чули сте почетак, почетак предочавања је био прилично произвољан тако да ако већ предочавате онда не знам цитирајте, немојте тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то је тај проблем око предочавања и око постављања питања, не постављате како треба.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И сведок «А» каже да сам ја тад рекао ајде, ајде шта гледате, крените отприлике то је суштина. Да ли је то наређење за извршење злочина и овог што се десило тог дана ако је то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Кома сте то рекли?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ту присутним и сведок «А» је то чуо да сам рекао.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да сте рекли «ајде, ајде крените» у шта?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је његова изјава «ајде, ајде».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже акција је кренула, они не знају шта је у питању, али да је видео да се појавио «Чегар 1» да је рекао ајде, ајде али то не каже само сведок «А» то каже и опт. Јовановић да је видео.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да ли је реч да сте Ви то рекли Вашим јединицама и потчињеним да крену у задатак о коме смо причали?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само ту присутнима.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Где присутни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако сте Ви рекли ајде, ајде.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Наређење за злочин.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако сте Ви извели јединице на полазне, ако сте рекли крените, то је логично наређење по плану ако сте Ви то рекли неформално. Ако сте Ви сада рекли то некој групи људи морају знати куд да крену и шта, шта значи ајде, ајде.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је то наређење за злочин да се крене да се убију људи, деца, жене и старци и ових 48?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да се убију?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да се побију ови.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да верујем да сте Ви рекли да се убије неко.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па не, он је само рекао да сам ја рекао крените, крените побијте ове и то је наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То уопште није тако рекао.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То није никакво наређење. Наређење мора, већ сам објаснио шта значи наређење. Наређење мора да буде јасно по задатку, по времену, по простору, по циљу и по извршиоцима. Ако тога нема наређење је нејасно, оно се не може извршити. Наравно свако може да има субјективни утисак шта нешто значи, али то и мора га наредити овлашћени и претпостављени. Не могу ја сад, ја нећу урадити сада нешто кад изађем на улицу па ми сад нареди неко нешто сад на улици. Ја морам да знам да је наређење од онога ко то има право. Ја сам овде дошао зато што сам схватио да имате право да ме позовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је по правилу, али затекнете се, кренула је нека акција непланирана, нешто се дешава и зна се ко све иде у акцију. Шта то значи «ајде, ајде»?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То ништа не значи. Мени ништа не значи. Ја бих казао молим вас шта значи куд да идемо, добро куд да идем.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно, хвала. Позната је чињеница господине генерале да у овој акцији која је била 25-ог, 26-ог на том подручју Ораховац, Сува Река, Призрен су учествовале више јединица војних, Урошевачка бригада, Призренска бригада и можда Краљевачка и више јединица полиције – Нишки одред, Призренска чета и Новосадски одред. Питање у вези тога само да прочитам реченицу из оптужнице на страни 11, тужилац каже: «Задужени за извршење ове акције били су генерал Божић Делић као командант војних снага Војске Југославије и Митровић Радослав као командант полицијских снага».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле читате, где то читате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Из оптужнице, страна 11. Да ли су ови наводи тужиоца тачни или?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Они су тачни ако се полицијске снаге своде на 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је образложење, образложење оптужнице читате?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако прецизирајте. То је образложење оптужнице.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи ако је учествовао Новосадски одред.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је учествовао 37. одред и ако нико ван тог 37. одреда није учествовао онда би то могло да буде тачно, али тада би сигурно морао да се напише 37. одред што није написано, како сам малопре рекао, у оној заповести. Морало је негде да пише то да се 37. одреду претпочињавања неко. Ако то не пише подразумева се да ви одговарате само, да ви само командујете својим одредом.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мора вам неко законом, наредбом претпочинити некога и учинити вас одговорним за то.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно сам одушевљен одговором јер је то морало да буде само тако и никако другачије. А везано питање у вези овога је следеће. Тужилац је на основу те моћи, сад ми је дао моћ да могу да командујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако постављати питања, нико вам никакву моћ није дао, него поставите питање.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па у образложењу то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је образложење молим Вас.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Закључује закључно да је командовала и локална полиција. Да ли сам ја могао да командујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, то је образложење.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Врло сам јасно рекао са чим сте могли да командујете, ни са којом другом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро захваљујем, немам више у вези тог питања. Ја сам овде за тај дан нацртао по сећању задатак, шему отприлике, полазну линију...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питања. Не зато што уопште не зна за ту акцију, не зна конкретно ни за једну ту акцију. Ништа не значи шема.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро ништа. Ми смо добили овде као документа неке депеше МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ближе микрофону.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Депеше из МУП-а о упућивању јединица на смену итд., па ако зна да сведок погледа па да му поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо која је то конкретно депеша. Имамо толико тога да стварно, само да видим конкретно. Има више тих депеша. Ви предпочавате депешу број 587 од 21.03? И питање?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање је да ли Вам је познато или да ли је у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

**КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приступио бранилац опт. Јовановића
адв. Вељко Ђурђић.**

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање гласи: Да ли је у истом периоду био присутан и 87. одред на овом простору?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то сам рекао више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је присутан.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ако смо ми били у простору, у акцији ево која је у овим селима изван Суве Реке, ко је био у Сувој Реци? Где је 87. одред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био тада марта 1999. да ли знате који одред је био у Сувој Реци?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам да је тај простор покривао, тај 87. одред али која је његова јединица била тачно у Сувој Реци и на ком положају, то наравно не знам.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Завршавам, хвала. Ја сам поставио питање за које сматрам да сведок зна. Захваљујем господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Оптужени Репановић. Да ли познајете Репановић Радојка?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Кад га видим сад знам да га знам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине генерале.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Видим да ме познајете. Ја сам био у то време командир у том несрећном времену и тешком времену у Сувој Реци. Имао бих пар питања за Вас. Хоћете нам рећи ко је носилац полицијских овлашћења, да ли је то командир полицијске станице или су то и сви остали радници полиције, односно полицајци а у склопу тога да нам кажете да ли се разликују овлашћења командира од полицајца? У том смислу мало да нам појасните те ствари.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, ту постоје два аспекта. Полицијска овлашћења су апсолутно иста за министра и за полицајца са годину дана стажа. Дакле и једна и други су овлашћена службена лица полиције и имају апсолутно иста полицијска овлашћења. Командир има додатно руководећа овлашћења и има право да издаје наређење о извршавању службених задатака и има нешто повећану одговорност у вези с тим, али формално оно што има полицајац после приправничког стажа исто то има командир пред пензијом.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Да ли се полиција може поистоветити у погледу са наређењима са војском да нам то мало објасните кад се издаје наређење да ли је то исто када се издаје полицајцу и војнику? Да ли има разлике или је то исто наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је нешто говорио о томе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, али мало ту, чини ми се да ће то боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, оног момента како сте Ви ушли почели сте да добацујете. Немојте, тражите реч, добићете реч, али како сте ушли.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Како поступа полицајац по наређењу а како поступа војник по наређењу? Ето то је моје питање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Делимично сам поменуо то питање јуче. Ја стварно сматрам да је то важно питање које се често превиђа. Дакле, војска доминантно поступа по наређењу а полиција доминантно поступа по дужности да поступа не чекајући никакво наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је законом регулисано?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Законом. Дакле, носилац полицијских овлашћења није полицијска станица него овлашћено службено лице полиције као што је грађевински инспектор, а не и инспекцијска служба. То је прва ствар. Друго, наређења у полицији су права реткост. Ако се, изузимајући оне налоге који се свакодневно пишу ако имају снагу наређења, али ова атипична повремена наређења у полицији су реткост. Дакле, рекао сам да полицајац кад није у служби има дужност да поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И друга ствар. Полиција је увек на дужности, а војска седи у касарни и чека наређење да изађе на дужност и у томе је разлика, снага војног наређења је доминантно битна, а снага законског права полицајца да поступа је доминантно битна. Дакле, полицајац је изузетно у прилици да поступа по наређењу јер он кад изађе на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте широко, доста о томе сте говорили. Ви то лепо изложите стварно али.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Немам намеру да вас задржавам али тако ми нешто крене.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Али ово је битно много што се тиче тог наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је речено више пута и законом регулисано.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Следеће питање. Да ли командир полицијске станице може да директно комуницира или контактира са министром Унутрашњих послова у смислу добијања задатка од министра

Унутрашњих послова или његовог заменика или штаба или да обавештава министра Унутрашњих послова о ситуацији на терену или је то регулисано неким нашим подзаконским актом и како је то регулисано, како је то могуће да ја као командир полицијске станице контактирам министра Унутрашњих послова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је само теоријски могуће. Командир комуницира са једним својим претпостављеним а то је начелник ОУП-а ако ОУП постоји или начелник СУП-а ако ОУП не постоји. То само теоријски би се могло десити да дођете некако до министра па чак и до штаба, ако сте баш упорни или радите нешто потпуно атипично или не можете никако да добијете ове о којима причамо, онда сте дужни да идете на виши ниво.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Хоћете нам рећи полицајац, говорим за време ратног стања, рекли сте јуче да су носили кратко и дуго наоружање, питање је да ли полицајац у патроли, на пункту, на било којем задатку носи аутоматску пушку на рамену или држи то у руци, у рукама?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ту правила нису сасвим јасна, али се увек сматрало потребним да се пушка у таквој зони, у таквим околностима држи у руци, јер ако се држи на рамену онда док је он потегне може да погине пет пута.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Причали сте о резервном саставу. Моје питање је кратко. Од момента ангажовања резервног полицајца да ли се његова овлашћења разликују од полицајца активног састава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је одговорио, сад је говорио о томе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није рекао овлашћења, ја се извињавам, ја сам баш пратио.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Има иста овлашћења као активни полицајац а објаснио сам само да је на командиру да бира облике.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Командир или други руководилац јединице приликом упућивања патроле на задатак, да ли патролу када даје задатак да ли позива само вођу патроле или позива комплет патролу и изда задатак да сви припадници патроле чују задатак без обзира да ли је усмени или писмени задатак?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, сви који једновремено излазе на службу из полицијске станице пре него изађу на службу добијају задатак од онога ко их упућује на задатак. Наравно рекао сам да је то наређење

командирово али може упутити у име командира шеф смене или помоћник или неко ко је одређен за то. Дакле, укључујући не само руководиоца него све полицајце да би они, а циљ тога је да они боље схвате задатак.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Када су у питању лица која се задржавају да ли командир полицијске станице или друго овлашћено лице које је за то овлашћено мора да донесе решење о задржавању лица у полицијској станици?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мора писмено решење.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли то писмено решење мора да буде заведено у књизи задржаних лица?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мора.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И у књизи примењених овлашћења?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли ОУП-ови су у то време поседовали адекватне просторије за задржавање или се таква лица у што краћем року спроводе у секретаријатима и на местима где постоје адекватне просторије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли при том треба да имате у виду и ову уредбу о примењивању ЗКП-а у време ратних услова?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да то има везе и са тим наравно, али, дакле, то је надлежност месно надлежне полицијске јединице. Чињеница је да све општинске полицијске јединице немају адекватне услове за то и чињеница је да се та лица често спроводе према секретаријату или на другом месту где постоје те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али могу да буду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А могу да буду ако постоје услови могу, у рату је кључни проблем био што је често било мало више тих лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о полицијској станици, јединици, а ОУП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: ОУП или полицијска то је исто, ОУП је био у већој општини и имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска станица је на мањем подручју?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, а полицијска станица је, на пример Штрпце је полицијска станица а Сува Река је ОУП, али упркос што је ОУП у свом саставу има полицијску станицу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Кажете да је могуће. Ако не постоји, ако лице се задржава два или више дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете се окренути према нама молим Вас.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не постоје значи услови за храну, да ли такво лице може да остане ту или треба да се приведе у секретаријат?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, нисам рекао. Приводи се тамо где постоје услови прописани законом за задржавање.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли су постојали услови у ОУП-у за дуже задржавање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нисам сасвим сигуран, мислим да, не верујем да су постојали некакви услови посебни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни за 24 часа?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Увек у свакој станици има таква просторија, али ја ту нисам улазио не знам ни које су димензије.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ви сте јуче детаљно говорили господине генерале о распореду и о редној листи. Само да прецизирамо, ја ћу кратко да Вас питам, мени је то доста јасно. Питање је да ли се редна листа прави на основу распореда или се распоред прави на основу редне листе? Ви сте рекли јуче да после два дана од када се изврши распоред.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Размишљам мало да нисам нешто помешао термине. Значи, дневни распоред рада је плански документ који се ради дан раније за следећи дан и он се може реализовати, а најчешће се у потпуности не реализује. Након протека тог дана за који је тај дневни распоред важио прави се та редна листа у коју се уписује оно шта се десило укључујући одступања, али сад сте ме мало збунили.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нисам. Да ли то значи сада да се та редна листа прави на основу реализованог рада?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Реализованог, а не на основу планираног, редна листа је доказ о фактичком реализованом стању, а дневни распоред је доказ о планираном стању.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала лепо.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То су полицијски термини, можда нису довољно јасни за остале.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја мислим да је јасно сад свима. Када смо ту код редне листе ја ћу замолити веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је и тражим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам то понео ипак. Ја сам сачинио редну листу. Да Вам кажем у Сувој Реци се радила уз помоћ компјутера распоред и редна листа се радила аутоматски.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, у већини се радила, али сам искључио да потврдим да је свугде.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е ја сам направио како се радила раније ручно, па ћу ја да, ово сам ја приложио суду а овде има једна редна листа која је набављена, не знам да ли је тужилаштво набавило, ово је једна помоћна редна листа па ћете Ви да видите која је редна листа исправна, да ли ова што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Госпођо судија да ли могу да замолим обезбеђење да ми донесу наочаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Ово је Ваша, покажите ову што је у списима, а после ћемо ту. Немојте сад Ви шта тврдите нека погледа редну листу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нека погледа, има упутство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју сте сада? Прво покажите редну листу која се налази у списима?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да се сведоку предочи ко је дао ту листу која је у списима и шта представља и да се изјасни о њој. Значи, порекло листе и начин прибављања исто као и за све друге доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неспорно је, рекао је.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да видимо то што је у списима чије је и шта.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немојте да ми кварите концепцију јер ја знам шта питам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редна листа је добијена на основу тражења председника већа 17.01.2006. године добијена је од Службе за откривање ратних злочина.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Моје питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ту редну листу коју смо ми добили службеним путем. Дајте ми да видим ту листу ту коју смо добили службеним путем. Ово је редна листа активног састава, погледајте ту редну листу и то је редна листа за март 1999. Само да прецизирам то је још у фази истраге добијена редна листа јер ја сам толико тога тражила да више стварно не знам у ком моменту сам ја тражила. Реците, погледајте ту редну листу. Сачекајте да заврши.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Нажалост увек сам доведен у ситуацију да се брзо изјашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, погледајте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али одмах да кажем ово је образац редне листе, личи ми тако мада не видим ове горе сва ова заглавља с тим, што одмах да се изјасним, начин уписивања ових бројева не личи ми на добро урађену редну листу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих бројева?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Зато што у редној листи увек имате ону разломачку црту а то је, подсећам, утврђено правилником. Дакле, ово што вам причам можете проверити тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми тај правилник али по ономе ја мислим да.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји у правилнику идентично с овим.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Личи на уобичајено вођење а овде ми нигде нема те подвучене црте мада је врло блиско листи. Дакле, на обрасцу је редне листе, врло је блиско начину вођења листе, али ако се добро сећам то би морало да пише у правилнику. У тој листи врло често постоје те подвучене црте па испод тога некакав број. На пример ако пише од 15 до 18 подвучено је па пише 3, јер се сабирају часови у оној рекапитулацији десно јер кроз десно пише рекапитулација а суштина, шта је још проблем, суштина листе у свакој овој коцкици мора да се упише знак, неко слово из кога се види која је делатност, да ли је патролна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте редни број 19 и стоји 11. март ПЗ.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: 19 немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који имате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На другој страни овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ево погледајте 11. март ПЗ.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: 11. март.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19 је редни број, март 1999., 11. март ПЗ, прво ово.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример ПЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је посебан задатак, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је посебан задатак, али мора да пише у свакој коцкици мора да пише. Значи, ово је посебан задатак за тај дан, али шта је за следећи исто пише шта је то и мора бити или патролна, позорничка, оперативна, дежурство, обезбеђење. Значи, ево видите овде у овом другом пише РС, у свакој коцкици пише број, а ово да је тачно то што причам уверићете се из упутства. Дакле, не спорим да је ово оригинална

листа, али тврдим ако јесте оригинална да није доследно поштовано упутство. Ето то је оно што могу да се изјасним.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли могу ја питање сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Код ове редне листе коју сте Ви прибавили, господине генерале да ли постоји могућност да ова редна листа која је овде приложена, коју сте сада тумачили да је то редна листа коју је користио мој радник на пословима администрације као помоћну редну листу да би направио распоред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може већ сте одговорили.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, него ја питам.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Свашта је могуће. Ја само тврдим да она није доследна упутству, то тврдим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, следеће питање. Да ли је доследна ова редна листа, да ли се овако ради редна листа као што сам ја сачинио и приложио овом суду овде. То је пример само како се ради.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Већ сам рекао, она ми је врло блискија том правилнику. Не могу опет да се изјасним.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Која редна листа? Ту што сам ја сачинио?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не знам коју сте Ви сачинили.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ево, ту има моје име и презиме.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ова је блискија правилнику, то тврдим, али ни за једну не тврдим да ли је аутентична, није ли аутентична, то не тврдим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не ову што сам ја сачинио она није аутентична у погледу службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али које питање?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Питање је, која је исправна редна листа, то је питање? Није питање која је важила у то време него која је исправна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ова није исправна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сад, ова, ова, ми не знамо, морате да кажете? Да ли је ова која је у судском, која је добијена од стране наше службе за откривање ратних злочина. Дакле, та кажете да није исправна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ова тврдим да није блиска прописима. Значи, примерак редне листе која се налази у списима предмета на коју суд указује по мом мишљењу није урађена по пропису вођења тог документа, а

ова коју сам добио другу од оптуженог као узорак је ближа пропису а можда је по пропису али не могу да тврдим сасвим. Више из искуства знам, знам да те коцкице увек имају хоризонталне црте, а овде не видим скоро нигде хоризонталну црту. Ето то је мој критеријум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама је само због црте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То ми је кључни и због недостатка ових слова. У свакој коцки морате да имате слово по правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пазите, ако постоји овде боловање у првој овој коцкици БЛ нема потребе, је ли тако, да ли имате потребе да у свакој онда коцкици, свуда су црте.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако је боловање па цртице без празно, то подразумева да је то период боловања али ако недостаје једна коцка са цифрама па друга са цифрама, ви из тога не можете да закључите шта је човек радио са сврха слова је да закључите не само у ком периоду је радио и шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте сада окрените на полођени, погледајте сада рецимо повреда на раду, ево назначено Вам је, повреда на раду, боловање, повреда на раду, Костић Славиша и све су цртице до 21. марта.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример редни број 95 посебан задатак, па онда имате ових неколико цртица то би се могло сматрати да је све посебан задатак, али кад уђете у две коцкице у којима и у једној и у другој имате од до, ви не знате више шта је, мора да буде јасно шта је радио данас од 07 до 15, а шта је радио сутра од 07 до 15, јер можда је данас радио патролу, сутра је можда радио позорницу, а прекосутра је можда радио обезбеђење итд. Дакле, сврха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али стоји вам ево од 07 до 15 часова.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Која служба?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је само време, али се не види делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нам је сведок објаснио и рецимо да се налазио у Мовљану или у Мушотишту или било где неће стајати он је у Мушотишту, него на послу редовно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не, неће стајати али ће стајати делатност или патрола у Мовљану или је позорница или је поштоноша, отишао је да уручи позиве осумњиченима да се пријаве, а упутство имате тридесет тих словних ознака, то су просто шифре да би се у малу коцкицу

означила позорничка делатност где пише «П» - позорница, «ПО» - посебно одељење, ПЗ – посебни задатак. Дакле, имате цео шифрарник у упутству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, имамо ми то.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А то значи да у сваки датум мора да се упише и слово и шифре и зато сам рекао овде ми је то као недостатак, а овде видим да у свакој коцкици има то. Значи, два критеријума – недостатак словних ознака и недостатак ових хоризонталних цртица, а оба та детаља су прописана упутством.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Следеће питање. Да ли на крају месеца мора да се изврши рекапитулација да се саберу часови ноћу, дању, укупно и све остало као у редној листи коју сам ја сачинио или то остаје бланко тамо као што је у тој редној листи?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рубрике служе за то. Дакле, за сваког појединца на крају месеца имате ових неколико вертикалних колона где се уписује рекапитулација његовог рада за тај месеца, а онај истовремено служи за обрачун плата. Дакле, овај податак с краја овде служи чак и за финансијску обрачунску службу као основ за обрачун плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ја Вас онда добро разумем? То је правило, то је рецимо правило је и да у дневнику догађаја се назначе догађаји?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је, то је правило. Е сад, да ли га је свако поштовао или га није поштовао то не знам. Ја сам се само изјаснио шта мислим о овоме и тврдим да је то тачно што сам рекао.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је у овој редној листи коју је суд добио, има тамо извршена рекапитулација?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па неке цифре на овој другој страни имају али тај нема, али већина нема. Дакле, он би могао да се каже да на првој страни не видим, није копија добра, али ни у једној колони, овој вертикали немам цифру. Дакле, и то је трећи разлог због чега ова листа није, што би се рекло, урађено како је потребно да се уради.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине генерале, ја имам упутство овде. Да ли редна листа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас само да ми додате то упутство које упорно тажимо да видим да ли има са оном шемом тачно? Ево га. Ево изволите. Ту стоји на тој шеми рекапитулација.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је тачно то што сам рекао, то је неспорно. Ја сам само рекао да у овом документу који се налази у списима

предмета те колоне о рекапитулацији нису попуњене па због тога тврдим као трећи аргумент да он није по пропису.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А ја Вас питам сад господине генерале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало лакше молим вас.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У овој редној листи што сте добили од суда да ли има ту прописане колоне прва, друга и трећа колона као упутство што је или као што сам ја сачинио овамо или има само једна колона за једно лице, за једног полицајца?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, то сам сад запазио. Четврти аргумент по пропису је за једно име, имате три хоризонтале, а овде имате само једну хоризонталу. Дакле, ово је неки приручни документ могло би се рећи.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли то указује значи на приручни документ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Указује. То заиста указује. Сад сам први пут видео, то сте ме подсетили добро.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја тврдим да је то помоћна редна листа коју је користио мој.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, тврдим да је по пропису за свако име имате три хоризонтале, то се види из упутства. То имате на овом примерку а на овом, као што видите, немате, то је трећи аргумент да ово може служити као неки приручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала, ја мислим да сам сад разјаснио ово. Следеће питање. Ево да ли могу да узмем. Ко води дневник догађаја у полицијској станици?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дневник догађаја најчешће води дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас окрените се према нама.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Молим Вас упозорите ме увек јер стварно се изгубим, не могу стварно да поднесем ово питање иза леђа.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ако дежурни полицајац није имао пријављен случај да ли он може да унесе нешто у дневник догађаја ако му није пријављено?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да не може, то је логично. То је питање пријављивања, он може теоријски да не упише оно што је пријављено, али сигурно не може да упише оно што није пријављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би био дужан командир да пријави уколико види догађај са смртном последицом?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он прво то зна, дужан је да пријави да се упише у тај дневник догађаја онога ко води дневник, а то води дежурна служба, шеф смене.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ако није дежурни уписао, а ја сам паралелно обавестио и дежурну службу СУП-а Призрен па извршен накнадно увиђај, да ли је то у реду, а дежурни, знате какве су околности биле и све доле, причали сте око тога?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па наравно ако сте га ви обавестили а он то није уписао, онда је учинио пропуст и то озбиљан.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А након тога извршен увиђај, да ли је то у реду све од увиђајне екипе из СУП-а Призрен?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Искрено да кажем, мени је то друго важније од овога, али ово је прописано и ово мора да се уради. Важније је извршити увиђај и формирати предмет него га баш уписати у регистар, јер регистар је више да се зна статистика предмета а предмет је онај кључни, скуп списа који служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, мора да се упише догађај, рецимо десило се у кругу занатског центра, мора тачно прецизно да стоји догађај ту и ту на том и том месту?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се дешавало на пример да погине полицајац па да се не упише у дневник догађаја?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па ја верујем да се догађало, али то није исправно, верујем да се догађало. Објаснио сам околности у којима се радило. Питање је да ли су људи изнели из тих станица обрасце дневника догађаја. На пример могло се и то десити да се не изнесе, а наравно не тврдим да нису.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли се дешавало да полицајац погине а да се не изврши увиђај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дешавало се.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли се дешавало да, у ствари питање је следеће: Да ли се врши увиђај тамо где је склоњен леш са лица места?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па требало би да се врши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало би јер сте говорили о томе, требало би обезбедити лице места ако ништа друго?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, требало би написати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јуче сте говорили нешто, председник већа Вас је питала везано за ако командир полицијске станице види леш, па нисам нешто ту разумео треба обавестити војну полицију, треба обавестити војне органе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је када су присутни припадници територијалних одбрана.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, где су присутни припадници територијалне одбране, цивилне заштите и грађанска лица, већи број лица, значи присутан у том делу где командир полицијске станице не зна ко је извршио убиство, да ли командир полицијске станице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, јуче је објаснио, био је дужан, у обавези је да обавести.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Само мало. Ја се извињавам није то исто, он је рекао ако постоји основана сумња да ја знам да је неко извршио то кривично дело. Ја никада нисам и сада вам кажем поново да сам знао у то време ко је извршио кривично дело, ни дан-данас не знам ко је извршио кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако било.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево видеће се кроз транскрипте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па види се кроз транскрипте, ово је врло битно, јер Ви га другачије питајте, ја га другачије питам. Нека објасни господин генерал у његовом домену колико може ако дозволите. Ако не дозволите Ви забраните питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је одговорио али ајте.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није одговорио.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али има други смисао. Дакле, ако сам ја рекао, а рекао сам да је овлашћено службено лице дужно да обавести војне

органа, војно полицијске органа, то се подразумева, ако постоје основи сумње да је војно лице учествовало у извршењу кривичног дела онда је овлашћено полицијско лице дужно да задржи такво војно лице, да обавести надлежне војно полицијске органа и да сачека да га они преузму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте то мало другачије објаснили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако обратите пажњу видећете да нисам. Погледајте пажљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немам транскрипт, не могу да Вам конкретно одговорим.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, зашто би командир задржавао војно лице ако нема сумњу да је он учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говоримо да задржи него да ли је био у дужности, у обавези да обавести ако је видео на његовој територији, у општини његовој да се дешава тако нешто?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сад ако ме питате да се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, догађај са смртном последицом, небитно да ли постоји основана сумња или не, него догађај са смртном последицом, нешто се десило, видео леш?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, ако су околности догађаја такве да се то лице војно доводи у везу са догађајем наравно да онда полиција поступа као и сваки грађанин за кога постоји основи сумње да је извршилац. Да, значи, али ако је он ту у пролазу присутан неки човек не може се на основу околности догађаја довести у никакву везу с тим, онда свакако не, јер то је суштина околности догађаја. Мало пре смо причали рекао сам на 50 метара или на 2 метра од догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако види неке амблеме и ОВК и да се нешто десило, па шта онда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример шта би обавезно морао да уради, да после евидентира то лице као лице које присуствује у близини догађаја, као могућег очевидца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе сте јуче исто говорили.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али ово је било питање око основи сумње да је извршио дело, тад мора да уради то што сам јуче рекао.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли значи то касније би могло да се предузимају неке друге полицијске радње у циљу расветљавања, да се изврши увиђај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно, важно је регистровати да је то лице ту да би се могло користити у каснијем поступку при расветљавању дела на било који начин или као осумњичени или као очевидац или као неко ко може дати податке.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Захваљујем, немам више питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ја да искористим прилику док је ту Репановић окривљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да причамо о истој ствари. Командир станице је видео леш, Ви сте јуче објаснили да је дужност његова да обезбеди лице места. Да ли је дужност, оно што сте нам малопре рекли да попише имена, адресе свих лица који су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сад питам окр. Репановића да ли сте Ви то урадили?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја нисам у то време то урадио, али сам обавестио СУП.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви не можете да обавештавате СУП о лешу а да не предузимате радње с којим ћете обезбедити лице места.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дозволите ми да одговорим. Ја нисам то урадио али сам усмено обавестио СУП Призрен да дође да изврши увиђај. СУП Призрен је 30-ог, о чему поседујемо и фотодокументацију и документацију, дошао и извршио увиђај шест лешева на Рештанском путу и тај седми леш би сигурно био извршен и то сам говорио и у мојој одбрани и то сада говорим, то имате на одређеним страницама, ја ћу вам сад цитирати ако треба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде се суди за догађај који се збио у Тржном центру, у пицерији где, као по оптужници стоји 48 људи је убијено и за то се терете ови људи који су на оптуженичкој клупи и сад ја питам да ли је командир станице милиције начелник Репановић предузео све мере да обезбеди лице места, да попише ко су присутни били и ја га питам сада зашто то није урадио, а не да је обавестио што је било на Рештанском путу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам само говорио ја сам урадио шта сам урадио, обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, Ви сад понављате одбрану. Рекао је шта је урадио.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тужилац поново понавља питање, ја да одговорим поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је пријавио за случај за који је чуо на Рештанском путу.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И лице у Занатском центру, то се подразумевало. Међутим, лице у Занатском центру је склоњено, знате ви сви и чули сте сведоке од кога је склоњено и како је склоњено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците, па ево реците сведоку како је склоњено па да га питамо да ли је то урађено?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците му Ви јер ја не знам, Ви вршите истрагу овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви кажете да смо сви чули како је склоњено.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам од вас чуо овде, ја сад знам све, али ја то нисам чуо, ја то никад нисам тврдио, ја то овде чујем ко је радио и шта је радио и да ли је радио уопште. Према томе, ја апсолутно другачије је постављено питање генералу, а другачије ја постављам питање и мислим да је господин генерал сад сасвим лепо то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сасвим је лепо објаснио да Ви нисте урадили оно што је требало да урадите као командир станице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите следеће питање.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Чукарић.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине генерале Стевановићу. Ја ћу бити веома кратак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Чукарић Слађана да ли знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не би био сигуран али сигурно смо се видели некад. Значи, сасвим сигурно мање него господина Репановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не могу да се изјасним. Значи, просто може имати доказ да смо се видели а нисам сигуран.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Могао бих да објасним ако смо се можда видели, негде смо се видели пошто је он помињао да је за Пусто Село наредио и ја се то потпуно слажем са њиме јер сам као припадник полиције био на обезбеђење увиђајне екипе које су откопавале лешеве, товарили, а ја сам био на дубиниско обезбеђење 100, 150 метара да би екипа могла да дејствује. Ако смо се ту видели нигде више ја то могу и одговорно тврдим

јер је Милан Петровић, начелник био ту оперативац јер то моје није било, ја сам био по дубини због терористичких акција да би обезбедили лице места.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја имам тај проблем госпођо судија што мене сви знају а ја нисам сигуран да ли некога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више о томе дајте питање поставите.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја никад у животу нисам разговарао с Вама. Сад ћу овако да Вас питам. Господине генерале, да ли полицајац који је упућен на месец дана у ОУП Сува Река на испомоћ или по неком наређењу може да буде вођа сектора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је о томе.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Вођа сектора је систематизацијом утврђено радно место. У принципу могао би да буде вођа сектора ако је упућен са решењем да преузме ту дужност. Све друго што није систематизацијом утврђено, на пример вођа патроле, могао би да буде члан патроле, а вођа сектора у принципу и по пропису могао би да буде ако решењем је одређено да то буде.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: За вођу сектора , ако би постојао један полицајац вођа сектора, нормално треба време и период. Колико временски период треба да се упозна са тереном, са људством да би постао вођа сектора?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Сектор је такође организациони појам и он има везе са филозофијом полицијског рада. Дакле, сектор и вођа сектора ти појмови подразумевају да онај полицајац који иде на сектор, одлично познаје територију, одлично познаје људе на територији, одлично познаје безбедносне проблеме на територији. Дакле, теоријски може бити свако постављен за вођу сектора, али прави вођа сектора је онај који кад се нешто деси на његовом сектору и кад спава кући одмах зна ко је то урадио. Е онда је то добар вођа сектора јер има позицију у народу и зна чиме се ко бави *modus operandi* итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кратко молим Вас.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А може бити лош вођа сектора који ништа не зна.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се вођа сектора сматра старешином, старешинским кадром?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У начелу се сматра старешином свих полицајаца који раде на сектору, али морам рећи правилником то није јасно уређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим Вас.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Полицајац приправник који је упућен на месец дана по никаквим правилима не може бити вођа сектора, ово је тачно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Полицајац приправник никако не може бити вођа сектора.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли бисте могли, Ви сте војну академију завршили и професор сте сада?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли бисте могли да објасните овом судском већу шта то значи атомски с лева, атомски с десна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви то чули?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Има везе с питањем које следи надаље. Он је стручњак, компетентан, може то да објасни и онда ћемо доћи до правог суштинског питања.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кратко молим Вас, не знам какве везе то има атомско лево, атомско десно, али што краће молим Вас?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да, у једној реченици. То су уобичајене стандардизоване команде у војним операцијама. Дакле, команда атомски с десна значи да се истог тренутка сви штите од атомског удара с десне стране падајући на земљу, стављајући заштитну маску итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је сврха тог питања.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Сад овако. Када сте у ситуацији да ли је нормално када неко пуца испред вас, а то се одвија иза зграде објекта неке куће а при том не видите да то пуца терориста или било ко, а при томе ви немате никакав заклон, да ли бисте потрчали у правцу где се пуца иза зграде, објекта или у супротном правцу да бисте заузели адекватан положај и заклон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, да ли је то неко правило где би се бежало?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Исто војно правило. Значи, ни десно, ни лево, ни напред, ни назад, него тамо где је заклон најближи. Значи, где сте, у секунди морате да одлучите који је најближи заклон. Ако немате заклон то је лежећи положај.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Значи, никако у правцу где се отвара ватра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Може бити и у правцу где се отвара ватра ако тамо имате заклон.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нема ни тамо заклон?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ако нема лежећи положај.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е овако господине. Овде имамо, ја ћу да предочим сведока «А». Овде је сведок «А» сведочио у моменту да је очевидац немилост догађаја и да је на питање Крстајића судије, веома лепо питање како си ти то видео кад се то иза зграде одвијало. Он је децидно рекао «па ја сам у моменту кад се пуцало нисам имао заклон и ја сам потрчао и тад сам видео како се то одвија». Па да ли је нормално да један припадник, полицајац трчи где се пуца, не зна ко пуца или да идеш у контра смер да узмеш заклон где ти је ближе, контра?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам рекао шта би било логично да би, а шта је неко радио то је сад питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може да буде и ситуационе природе? Да ли то може од ситуације до ситуације?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Може да буде у ситуацији, рекао сам шта би логично било правило, а то је опет избор сваког појединца како ће се понашати у ситуацији када мисли да му је живот угрожен. Сад може да се деси да неко бежи заиста, али ако заиста бежи питање је шта може да види док бежи, али то су све, што би се рекло хипотетичка питања.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, јесу то хипотетичка питања. Ви сте високи функционер МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Био сам.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Били сте и судство зависи доста од сарадње МУП-а?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно. Учио сам то у средњој школи.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли би госпођа председавајућа дозволила да ја предочим нешто о сведоку «А» и сведоку Агрону Бериши да то он после на основу њиховог исказа да он да један одговор и питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта се односи Ваше питање, шта бисте предочили?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Изнео бих шта је сведок «А» рекао и шта је Агрон и шта је компетентно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете сад тако да цени сведок како је ко шта рекао па да он донесе.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, шта су овде сведочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно поставите питање.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да компетентан по ком сведоку би поступио да се да се расветли случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро хвала, ништа више. Ја само то сам хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко питање?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више? Нишавић? Оптужени Нишавић? Да ли познајете опт. Нишавића?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па рекао бих да га нисам срео али могуће да смо се срели.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја сам Нишавић, иначе био сам припадник Државне безбедности. Ја бих два питања само ставио. Да ли је могао командант Митровић да мени нареди да идем у неку акцију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Није могао, по праву није могао.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: То је питање око те командне. И јуче сте Ви поменули, а лепо сте срочили јер Ви чини ми се да сте Ви укључени око мисије КЕЈДОМ и ОЕБС? Да ли су те две различите мисије?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, али су једно време ова КЕЈДОМ мисија је била у функцији ове верификације, али не знам које.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Него кажем биле су две различите мисије?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Да ли је прво био КЕЈДОМ или је прво био ОЕБС?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо све то КЕЈДОМ је прво, па су се спојили.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Било је то и први пут рашчишћено око КЕЈДОМ-а или је Наташа нон стоп мислила да то не постоји, да то нема, сада смо утврдили да то има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо званично, добили смо.

ОПТ. МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ако сте добили ја нисам добио ништа. Само то, та два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Оптужени Митровић?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Господине генерале, пошто смо иста генерација, исту смо школу завршили од 1969. до 1983. Да ли смо у средњој школи кроз кривично право учинили Женевске конвенције, ратни злочин над цивилима и остало? Молим Вас појасните то.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Оптужени Репановић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хтео сам да питам, пошто стално овде се спомиње школовање, генерал каже бивши сам официр. Да ли сте још професор?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Још увек сам, да будем прецизан, нисам професор него сам предавач на Полицијској академији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта предајете?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Предајем полицијски менаџмент, тако се зове предмет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него су питали овде доста.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али само молим Вас госпођо судија, имам само једну реченицу ако дозволите. Ево видите, пратили сте суђење. Сви су ме ословљавали господине генерале, а као што знате нисам генерал већ пет година.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има се право на функцију.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је оно питање команданте, генерале, професоре итд. Ево Ви сте ми рекли господине генерале, а добро знате да чиновници генералски не постоје већ...

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Професор увек је професор?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па и генерал?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако сам ја и сад командант исто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али друго је командант. А да Вас питам а шта је то менаџмент? Шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати молим Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате зашто, питали сте га овде, толико сте га детаљно питали као да је велики експерт око ових редних листа, па можда му је то струка.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: За то јесам експерт. За редне листе будите сигурни да јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И редне листе и понашања и ово и оно и око заједничке команде и ванредног командовања па сам мислио, ја сам имао једног сведока, судија Крстајић је имао једног који је предавао ратне вештине, био је врло компетентан, био је мало досадан, али је био компетентан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам, још једно питање за господина генерала, да нам каже привођење и задржавање лица да ли је то исти термин, ако није шта је разлика, мало те појмове да нам појасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Законом је регулисано и задржавање и све.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Молим Вас госпођо судија, следеће питање. Ако је лицу изречена мера задржавања да ли оно мора да буде у просторијама за задржавање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У принципу мора да буде у просторијама за задржавање али може бити и на другом месту. Дакле, може се изузетно задржати лице и на другом месту.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли мора да буде присутан неко уз њега?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно да мора. Он мора бити под надзором овлашћених службених лица јер они одговарају за то лице све време задржавања.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А ко одговара за лице коме се одреди задржавање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Онај ко му је одредио задржавање или онај коме је лице приведено ради задржавања.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли то дежурна служба води рачуна о лицу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дежурна служба примарно води рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављате питања, немојте више таква питања постављати.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не, то су битне ствари јер ми имамо овде два сведока који различито причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за овог сведока.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: За кога је питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се слажем са окривљеним да је то важно. Ако убију затвореника да је онда важно, да је крива дежурна служба, ако не командир станице, тако да ако је то смисао питања.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Смисао питања да није уопште био притворен по мом знању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања за сведока?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Нема, хвала.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице молим Вас. Ја само пошто сам морао да идем, а нисам стигао па сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево тужиоче, да ли и Ви имате неко питање?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда на крају, ја бих хтео нешто па може и тужилац да се надовеже. Ми имамо овде извештај о увиђају од 30.03.1999. године и пише предмет А/В-117. Да ли је познато сведоку шта значи та ознака и чија је то ознака? Могу да му дам да види. Да ли могу да му дам да види? Овај с леве стране што пише предмет па шта то значи да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, да, то ми је познато.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта значи та ознака?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ово је систем означавања докумената у досијеу «КиМ» који је формиран у Министарству унутрашњих послова. Слово «А» значи догађај са смртном последицом. Ово није «V» него је број 5, а бројем 5 означен је СУП Призрен, а ово је број предмета. Дакле, реч је о догађају са смртном последицом који се десио на територији СУП-а Призрен, заведен под редним бројем 117.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу ја сад да добијем то назад да бих Вас питао? Сведоче, да ли могу да добијем сад то?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Извињавам се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Моје следеће питање. Да ли је то оригинал документ који је направило овлашћено лице записник о увиђају? Да ли је то фотокопија оригиналног документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да прво доставите суду, ми уопште не знамо шта Ви то предочавате?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово што смо добили од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим шта предочавате. Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, ово је суд добио из досијеа «КиМ». Где се налази оригинал овог документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Знам, зато што сам у припреми морао да апсолвирам све те ствари кад сам ишао у Хаг. Дакле, овај број који сам ја сада покушао да дешифрујем он је додат у МУП-у Србије. Могуће да је и на оригиналу урађен, али досије «КиМ» је формиран на следећи начин: оригинална документа о свим догађајима на Косову и даље су остала код месно надлежних полицијских јединица тамо где су оне измештене с Косова. На пример Призрен је ја мислим Крушевац. Према томе, оригинални документ налази се у Крушевцу на истуреном том измештеном месту СУП-а Призрен, а копија се налази у досијеу «КиМ» у министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се сећам, не могу да тврдим да је сва документација предата, колико се сећам да су нас известили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: У томе јесте проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сигурно допис да су нас известили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Што је опет лажна информација. Оригинална документација налази се у надлежним СУП-овима с Косова и Метохије, односно у СУП-овима ко је радио документ а посебан досије је прављен, фотокопије тих докумената се налазе у досијеу «КиМ». Значи, за оригинал документ, пошто нама стално се достављају фотокопије, а не оригинали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ви и допис да је све то достављено Служби за откривање ратних злочина, цела та документација.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, ја хоћу други проблем да отворим. Фотокопије и оригинали документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за овог сведока.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Оригинал документа се налази у СУП-у Призрен пошто је он аутор документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вама то сазнање?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То сазнање је мени било званично из припрема за сведочење у Хагу 2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2005. године?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да. Могуће да у међувремену је нешто промењено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је измештен Призрен?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У Крушевац.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Генерале, овде каже записник сачињен 30.03.1999. године па каже: «Излазак на место догађаја извршен је поводом обавештења да је пронађено осам НН лешева у Сувој Реци у реону дејства шиптарских терориста тзв. ОВК дана 30.03.1999. године у 8 часова».

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: 30.03. у осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је изашла екипа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, читам да не бих ја поново. Значи, излазак на место догађаја извршен је поводом објашњења да је пронађено осам НН лешева у Сувој Реци у реону дејстава шиптарских терориста тзв. ОВК дана 30.03.1999. године у 8 часова, увиђај започео у 11 часова. Овај претходни став шта нам значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо тако, не можемо да тумачимо. Сад треба сведок да нам протумачи шта значи то записнички.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да питам када је обавештено и када би требало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да одговори сведок на то питање, не може да тумачи.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није тумачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тумачење.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад је догађај извршен према овом што је у овом записнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту јасно стоји.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта стоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стоји да је 30-ог обавештен.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко да је обавештен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми молим Вас тај записник.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Догађај од 30-ог, 8 часова, обавештен и да је изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми записник о увиђају немам тренутно овде. Излазак на лице места извршен је поводом обавештења да је. Јако је лоша копија. Имају други извештаји где тачно стоји по обавест, по усменој обавести. Па 30-ог, па да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сада да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете одговорити на ово питање. Не можете да тумачите записник о увиђају ко је како написао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је овај догађај који је овде у овом записнику о увиђају да ли је морао да се нађе у извештају штаба МУП-а приштинског за тај дан?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорите.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, да ли је морао да се нађе тај догађај у извештају штаба МУП-а за тај дан, одговор је требало би да се нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би требао да се нађе, у којим условима?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На крају оног дана кад се десио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли требао неко то да обавести?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Наравно од сазнања преко подручне станице до СУП-а из штаба па затим навече.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господин генерал је нарочито по линији рада оперативног центра био задужен да помаже министру. Да ли је овакав догађај по линији рада морао обавештен оперативни центар у Београду?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: У Београду.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И да ли би тај догађај морао да уђе у извештај оперативног центра сабирни за тај дан?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде постоји ова службена белешка сачињена 01. априла и каже да је дана 30. марта по усменом налогу истражног судије Окружног суда у Призрену, Скендер Југослава, а по обавештењу дежурне службе ОУП-а Сува Река да су у ширем реону општине Сува Река примећени већи број лешева који су страдали приликом дејстава шиптарских терориста на лице места у Сувој Реци у улици Миладина Поповића, изашла је увиђајна екипа.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то јасно?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тог дана 30-ог по обавештењу и по усменом налогу судије истраге?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, по обавештењу дежурне службе, а по овлашћењу истражног судије полицијска увиђајна екипа је извршила увиђај и направила записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да ли има још? Изволите? Имате, изволите?
ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине генерале, ставите се у ситуацију полицајца шефа дежурне службе и помоћника поред себе имате, дође вам полицајац и узме лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не не можете тако него чекам да Ви кажете.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је могуће да полицајац дође у станицу полиције и узме лице из притвора а да при том шеф дежурне службе и помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Да ли има још питања? Оптужени Репановић?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мени није јасно ово сад опет око овог увиђаја када је у питању обавештење Суве Реке. То обавештење да ли се односи на 30. или може да буде и раније обавештење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може па како може сведок то да вам одговори. Ја сам само прочитала тај извештај и ту службену белешку како стоји написано.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, само молим Вас. Ту није одређено да је Сува Река обавестила 30-ог, ту уопште није прецизирано, зато ја питам господина генерала да ли постоји могућност да буде обавештење од раније а да СУП поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да одговори на то питање јер јасно стоји у службеној белешци.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не стоји јасно, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да оцењујете службену белешку, извештај како је написано.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је било могуће? Не кажем ја да он цени, јер ту није одређено да је Сува Река обавештена 30-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У реду ако се одбија то је још боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих замолио сведока да нам укратко само понови лица која су била чланови ужег штаба «КиМ», Лукић Сретен руководилац, његов заменик Гајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате решење, све стоји.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово треће име Мијатовић или Мијановић?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, Мијатовић је дефакто био заменик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То је пуковник Мијатовић који је био високи руководилац у управи полиције и стицајем околности он није у решењу укључен већ је накнадно по усменом наређењу упућен у штаб због чињенице да је заменик био из државне безбедности а да је требао заменик и из јавне. Не, Мирослав Мијатовић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за коју област је он био задужен?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Заменик, а морам рећи да се доминантно бавио односима са верификационом мисијом. Дакле, био је формално заменик али је са верификационом мисијом био најчешће у оном Лончаревом штабу за односе са верификационом мисијом од генерала Лончара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Радосављевић Гури за њега сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви спомињете Мијатовића.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има решење о образовању министарства од 16. јуна 1998. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, зато што овај сведок је поменуо Мијатовића.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Објаснио сам то. Значи, изузетак је Мирослав Мијатовић пуковник који није у решење ушао него је накнадно по усменом наређењу министра отишао да помогне Сретену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Радосављевић Гури он је за шта био? Он је помоћник начелника за ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је формално је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то сте и рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Улемек, за шта је он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, све је рекао.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Он је био за САЈ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За САЈ?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не за САЈ, за ЈСО.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ЈСО?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за шта сте Ви, и Ви сте последњи члан тог ужег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви нисте?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја нисам ни формално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саветодавно.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Стручно саветодавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте то јуче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: И то не само саветодавно у односу на штаб него на све полицијске структуре на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За САЈ да ли је неко био?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Трајковић исто у решењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све стоји у овом решењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, немојте ме прекидати молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морам губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Губите време, онда ми реците кад тужилац поставља питање да је то губљење времена, ја ћу да седнем и нећу више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само везано за ово решење које садржи сва та имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно имали сте име које се ту не помиње, тако да није тачно да садржи сва имена.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, могу ли само примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја дозволила да питате, да споменете Мијатовића, а могла сам да Вам не дозволим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могли сте али то не води разјашњењу ситуације.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја се противим постављању питања од стране тужилаштва, прво на овај начин, а друго у овом правцу, апсолутно никакве везе нема са чињеничним стањем овде и очигледно је по ко зна који пут да тужилац ово чини не због тога што је њему неопходно да би поткрепио оптужбу него из неких других разлога, из неких других предмета. Па Вас молим, он има овлашћења нек позове сведока па нек разговара о томе, немојте да ми овде губимо време, молба за Вас немојте дозволити питања која су вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не сматрам се експертом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ли ја да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам, само чекам да се смире па да наставим. Страшно сте се узнемирили због једног питања. Колико је било укупно гробница у Србији које су откривене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То ја треба Вас да питам. Ви сте то истраживали. Мени је нажалост кад сте ме склонили из службе Ви сте онемогућили рад на томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас нисам склонио, ја друге послове радим. Да ли сте чули за Петрово Село?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које, ако сте рекли да су се у Батајници, да је то била територија која је припадала САЈ-у за обуку, шта се дешавало у Петровом Селу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па молим Вас, исти је одговор. Ја не знам ништа о догађају само сам у прилици да закључујем као што сам већ објаснио а иначе Петрово Село и Батајница формално имају исти статус, то су два полигона МУП-а, ово је за специјалне јединице а оно је за ширу намену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је за специјалне, Батајница?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Батајница је била искључиво за специјалне јединице а Петрово Село је било за све јединице и за посебне и за специјалне и за ЈСО, тамо су сви одлазили на обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате неки закључак за Батајницу да је то ствар неке диверзије, имате неки закључак за Петрово Село?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Исти ми је закључак, потпуно исти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за Перућац језеро?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: За Перућац скоро да немам никакве информације сем оно што сам нешто чуо сегментално по новинама, за ова два места имам детаљније информације а за Перућац тек толико знам да се помиње као нека трећа локација а тамо па нема полицијских полигона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ове три локације око хиљаду тела и више. Како је могуће да у сред Србије неко довуче хиљаду тела а да полиција о томе ништа не зна?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Рекао сам да ја немам одговор на то питање јер је то за мене невероватна ствар, као и за Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо зато.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А камо среће да смо на томе одмах заједно радили па бисмо расветлили многе догађаје, а Ви сте мене ставили у позицију осумњиченог и оптуженог и склонили ме да не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте стављени у ту позицију?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па у Хагу. Цело испитивање госпођо судија моје јуче и данас је очигледно усмерено на мене као на осумњиченог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не од Вас, него у питањима, у питањима тако испада. Ја тако доживљавам додуше, али се не бринем због тога, знам шта сам урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били и сами сте рекли да сте били командант Посебне јединице полиције, да сте били помоћник министра Унутрашњих послова и логично је да Вам поставимо таква нека питања везано за полицију.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Моја примедба се није односила на Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте 1996. године били командант ПЈП?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До 1996? 1996. је Митровић постављен на место команданта 37-ог одреда?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Мислим да јесте, али не могу да се закунем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли његово постављење има везе са Вашом препоруком?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га Ви препоручили?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Да, значи, морам да прецизирам. Тражио сам у то време као командант предлоге из свих секретаријата за команданте, али сам ја пресудно одлучио да предложим министру да то буде он. Дакле, нисам ја био иницијатор тога него сам одлучио од више алтернатива ко ће то бити и одмах да кажем није само он био. Дакле, у нишком одреду пре њега било је бар још 2 команданта, а ја знам на пример једног Јова Милић је био командант пре њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У оном документу који смо данас погледали и због чега је затворено за јавност, питао Вас је колега Ђурђић о деловодном броју, рекли сте да је на основу форме текста да је то сигурно сачињено у приштинском корпусу али нам нисте одговорили на основу тог деловодног броја чак и та, како кажете, незаконита или фалсификована или, наредба је имала тај број. Где се тај број, по ономе што сте видели, где је то заведено?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Дакле, кад сам се изјаснио око броја, нисам при том тврдио да сам то ја се уверио лично, али из контекста припрема за Хашки Трибунал то је у разговорима са адвокатима постало скоро неспорна ствар, чак мислим да су то и адвокати одбране војних генерала прихватили као тачно. Према томе, из тог сам црпео аргумент за мој одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Надовезаћу се оно што је питао колега Тодоровић. Ви сте рекли да оног тренутка када таква мањива, кажете скоро незаконита наредба буде извршена, да она тиме постаје легализована, Ви сте то рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легитимна.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не тако. Кад је незаконита онда не може да буде легитимна, али као акт који има недостатке у односу на правила, а легитимизује га командант који каже добро господо јесте али поступите по томе, онда се занемарују те неке чињенице које говоре о томе да није баш правилно то, али све сам то говорио хипотетички. Дакле, нисам тврдио да је то тако и било, да се разумемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јако сам добро разумео. Могуће је да сте и Ви тај који сте Митровићу дали наредбу?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Могуће да сам ја тај који му је ту наредбу уручио као готову наредбу, али скоро би био сигуран да Митровићу никад нисам уручио наредбу непотписану, то би скоро био сигуран, једино ако сам стицајем околности био несвестан да није потписана, али то мени не би требало да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто ми ову наредбу нисмо добили од Митровића можда Митровић има потписану, али да ли онда ако сте Ви могући тај који је предао, да ли је могуће да сте Ви објаснили Митровићу ово што се односи под тачком 51 да си Митровићу ти задужен, то је твој правац?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То сигурно нисам урадио јер да сам то урадио ја бих тога се сећао зато што бих врло јасно, јер ја то уочавам оног

тренутка кад погледам тај документ јер ја сам учио академију и ми смо веровали или не, седмично радили десет заповести на вежбама. Дакле, заповест је за официра оно што би се рекло што је решење за судију. То не може да се деси да у тачки 5 не напишете која јединица учествује, то је незамисливо, као кад би судија донео решење без заглавља, без правног основа. Значи, то је просто, то питајте сваког стручњака из војске па ће вам то рећи што вам ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се Ви уопште сећате да ли је била уопште таква некакав наредба, задатак да су те кодиране карте постојале одмах након објављивања бомбардовања 24-ог, да је био састанак, да је био присутан и Божидар Делић, да сте Ви били можда присутни и да је причано о томе да је се водио плански разговор када и где ће кренути акције? Да ли се сећате тог неког?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Испред сваке акције се у принципу воде разговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли се сећате одмах након почетка бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не сећам се одмах. Значи, то је био континуитет, неке акције су планиране пре бомбардовања а извођене су после бомбардовања. План се направи 7 дана раније. Значи, врло је извесно јер сам сад мало схватио да је ова акција била ту негде одмах иза бомбардовања. Врло је извесно да је та акција планирана пре почетка бомбардовања и без свести о томе да ће се бомбардовање десити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20, 21. да ли се сећате тако неког састанка?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Не сећам се. Рекао сам да с временом стварно имам проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је било извештаја обзиромд а сте били задужени за законитост рада полиције, како су припадници полиције реаговали на почетак бомбардовања?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: То сам објаснио јуче, али да поновим. Значи, почетак бомбардовања је направио тотални хаос на Косову. Сви су били збуњени, растројени, растурени и полиција и војска и државна управа и политика и само смо тражили спас за живот и тражили смо командна места. То је био тотални хаос, значи ја се сећам те прве ноћи провео сам у

некој Југобанци или Љубљанској банци негде у подруму која је била збијена као канта, нисмо знали куд ћемо ни шта ћемо и кад смо схватили да морамо да идемо у објекте који су сасвим нормални као што су кафане, некакви пословни простори и кад смо схватили да не можемо да се заштитимо ни од чега онда смо само одлучили две ствари. Да скинемо хитно униформе, да се маскирамо са качкетима и да функционишемо у цивилном оделу у најобичнијим. Значи, имао сам, Сретен је имао штаб у коме сам ја боравио на главној приштинској улици, али у једном локалу у Призрену где смо долазили с њим мало маскирани, али сви у цивилном оделу. Иначе, цео рат и Сретен Лукић и ја смо провели на Косову у цивилном оделу. Ето имате као изузетак у односу на униформе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Захваљујем на том одговору али је мене интересовало више како је људство реаговало. Ви обични полицајци да ли сте приметили да су они непријатељски расположени према цивилном становништву због тога што Американци бомбардују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може то такво питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на основу тога имали нека упутства полиције да се придржава више правила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим нисам толико наиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, кад Вам дам дозволу, немојте да ли су били непријатељски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумем зашто нисте наивни?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па мислим што ме питате тако. На шта би ја личио као човек који је завршио академију, који је учио међународно хуманитарно право више него на Правном факултету што се учи. То је за мене азбука шта је цивил а шта је борац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам ја за Вас него питам Вас за припаднике полиције да ли су они, они нису били на правном факултету, нити су завршили војне школе.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја не могу да искључим, знате у српском обичајном праву се зна «што неће рат па да убијем комшију». Ја не могу сад да уђем у свест сваког појединца како би се понашао. Ја само генерално знам да су сви били страшно престрављени јер имате некога ко може да вас убије сваког тренутка, не можете му ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам као некога ко је задужен за законитост рада да ли сте имали и тај део, да ли сте предвидели да је могуће да због таквог развоја ситуације да дође до поштравања ствари према цивилном становништву?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ми смо да кажем, мени никад није пало на памет да би сада неко кренуо у неку планирану фронталну освету у ситуацији када му је живот угрожен. Ја само знам да је била континуирана пракса да се повремено јединице упозоравају на законитост и мислим да се у досијеу «КиМ» налази неколико Сретенових наредби у којима су оне интониране на начин да се поштује закон, да се води рачуна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а да ли сте то 24, 25, 26, 27. издали такву наредбу или нешто, упозорили људство да се тога нарочито придржава?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Ја сам рекао чега се добро сећам, а то је то измештање јединица а да ли смо у том периоду издали некакво упутство или неки наредбодавни акт у смислу односа према цивилима, не сећам се. Рекао сам моју улогу у томе у неколико наврата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се то појавио као проблем уопште?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: А шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Однос према цивилном становништву?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Однос према цивилном становништву да је био очигледан, а да је био негативан у смислу понашања полиције према цивилном становништву ја никакву информацију озбиљну о томе нисам имао. Ми смо имали, што сам објаснио, имали проблем чињенице да се велике количине људи некуд покрећу и односили смо се према тој чињеници како смо могли, а јуче сам рекао кључно питање је било ако их спречите да оду да ли чините злочин. Ако их не спречите да оду испашће да сте их протерали. Дакле, та дилема је код нас била изузетно проблематична, чак смо звали неке људе из министарства да нам протумаче то смемо ли да их зауставимо силом, а људи пошли хоће да напусте ратом угрожени простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево још два и завршавам. Само кад сте објашњавали Батајницу, рекли сте да је то завера, а у наставку одговора сте рекли да је то апсурд, мислим то су различити термини, ја се слажем и с једним и с другим.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Али сам их употребио у различитом контексту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето то мени није било јасно, ето молим Вас да нам то објасните.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Значи, употребио сам то у различитом контексту, а морам рећи да је можда то контрадикторно, али тако је био мој доживљај. Значи, рекао сам зашто сматрам да је завера, навео сам оних 5, 6, лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Седам.

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: На пример навео сам а овамо сам рекао код премештања да је то апсурдно у смислу да неко нормалан то закључи да треба да ради, ето у том смислу. У ствари нема објашњења, нема разумног објашњења изузев те завере, завере као изузетак од апсурда. Једино се тај апсурд може објаснити том завером.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неко неко питање да постави? Нема? Да ли Ви још нешто имате да изјавите?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Само једну реченицу. Дакле, тврдим да ово што се десило и због чега судите нема никакве везе са политиком Србије, са безбедносном политиком Министарства унутрашњих послова и нема никакве везе са планом нити има икакве везе са некаквим удружењем које је имало намеру да то уради. Све што ја знам о томе тврдим да не може да поткрепи евентуално логицирање противно мом закључку. Ја сасвим сигурно тврдим да то мора да се десило како год да се десило као изоловани локални догађај са мени непознатим мотивом. Ето то је моје и наравно желим да Вам се захвалим, био сам опширан, али надам се нисам био досадан и надам се да сам вам мало помогао. Немојте ми замерити стварно, иако сте уопште у утицају, ако ми дозвољавате, промените распоред у судници. Стварно је непристојно да ме неко бомбардује с леђа а да се не окренем, ја не могу да поднесем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо господине Стевановићу. Ви трошкове немате, је ли тако?

СВЕДОК ОБРАД СТЕВАНОВИЋ: Па имам четири дана, али их не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Морали смо да одлажемо већ Вама из познатих разлога, оптужени један је имао разлог и то је разлог. Хвала, пријатно.

Хоћете позвати сведока Божидара Делића?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Судија, док не дође сведок можете ли само да нам дате информацију у вези сведока албанске националности који су заказани за ову недељу. Да ли имате повратнице, да ли су примили позиве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо да су примили.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Да ли имате информације да ли долазе итд., да ли је организован смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико нам се није обратио.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Оно што мора суд да уради, је ли тако. Ја Вас питам због неких својих обавеза у четвртак које имам, ето због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико нам се није обратио везано за смештај, за организацију тако да имамо доказ да су уредно примили позив. Господине Делићу, добар дан.

СВЕДОК БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нажалост морам да Вам саопштим да ћемо ми морати данас да прекинемо суђење, не можемо због протеча времена. У овој судници је у 14,30 часова заказано друго суђење тако да бих Вас молила да дођете сутра, сутра ћемо Вас испитати.

СВЕДОК БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Али Вас молим да сутра и завршимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то до мене верујте. Видећемо, уколико успемо да завршимо завршићемо, ако не наставићемо следећег дана.

СВЕДОК БОЖИДАР ДЕЛИЋ: Онда ћемо морати да одложимо за неки други дан, јер ја сам све обавезе пребацио за сутра, сад ћу их пребацивати за неки други дан, али значи да се ипак потрудимо ако треба сутра да радимо колико год што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми бисмо и сад радили и дуже али то је оно што сам Вам рекла у 14:30 већ је резервисан термин дакле за ову судницу. Хвала Вам, можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главно претрес, а наставља:

04.06.2008. године, са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА